

Arrest

nr. 240 455 van 3 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 oktober 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 10 augustus 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 12 augustus 2015.

1.2. Op 9 augustus 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

1.3. Bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers familieleden kwam een nieuw element aan het licht.

Met het oog op de mogelijke herziening van verzoekers subsidiaire beschermingsstatus en om hem de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd een persoonlijk onderhoud georganiseerd op 21 maart 2019.

1.4. Op 4 september 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 6 september 2019 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Bij uw verzoek om internationale bescherming verklaarde u de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Khwaja Akbar, een dorp in het district Pul-e Alam van de provincie Logar. U bent zesentwintig jaar oud, Tadzjieken van etnische origine en soennitisch moslim. Van uw zevende tot uw negende ongeveer studeerde u in de moskee van uw dorp. Hierna bleef u thuis en deed u niets speciaals. Ongeveer een jaar geleden begon u te werken. Samen met een zakenpartner genaamd A. opende u een winkel tussen Khwaja Akbar en Qalai Ali Khan. U verkocht er stiekem alcohol. Acht of negen maanden nadat u alcohol was beginnen verkopen ontdekte de taliban uw geheime handel in alcohol. In het seizoen van de lente ging u op een dag niet naar uw winkel. Die bewuste dag kwam de taliban naar uw winkel en zeiden ze tegen uw zakenpartner dat ze wisten dat er alcohol verkocht werd. Uw zakenpartner ontkende, maar de talibanstrijders doorzochten de winkel en vonden enkele flessen. Hierop sloegen ze uw winkel kort en klein, staken ze hem in brand en ontvoerden uw zakenpartner A.. Diezelfde dag nog ging u naar het huis van uw oom aan moederskant in Qalai Ali Khan. Uiteindelijk besloten uw vader en uw oom dat u het land moest verlaten. Vijf dagen na het incident, oftewel een paar dagen voor het begin van de ramadan vorig jaar (namelijk op 18 juni 2015), verliet u Afghanistan. U kwam aan in België op 10 augustus 2015 en diende er twee dagen later een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van dit verzoek legt u uw taskara voor. Wat uw familie betreft, verklaarde u dat u naast uw moeder en uw zussen geen familie heeft. U stelde geen ooms aan vaderskant te hebben en slechts één oom van moederskant. U gaf aan geen neven en nichten te hebben.

Op 9 augustus 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. Gezien uw afkomst uit het district Pul-e Alam, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht, werd u rekening houdend met de toenmalige situatie in Pul-e Alam de status van subsidiaire bescherming toegekend. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van uw familieleden, kwam aan nieuw element aan het licht, namelijk dat u mogelijk wel over een familiaal netwerk in Kabul beschikte op het moment dat u Afghanistan verliet en er nog steeds over beschikt. Uw halfneven Monir Sharifi (o.v.8.130.281) en Najib Sharifi (o.v.8.130.298) gaven immers toe dat zij in Kabul opgroeiden. In de beslissing van uw halfneef Murtaza Sharifi (o.v.8.130.271) werd vastgesteld dat er ernstige vraagtekens geplaatst dienden te worden bij zijn voorgehouden verblijf in Pul-i-Alam tot aan zijn vertrek en bij zijn beweerde profiel en werd er bovendien vastgesteld dat er zeer sterke indicaties op facebook zijn die erop wijzen dat zowel Murtaza zelf als zijn broer Mutjaba in Kabul verbleven. Omwille van voorgaande vaststellingen die haaks staan op uw beweringen aangaande een gebrek aan netwerk in Kabul, werd er door het CGVS een onderzoek naar uw status ingesteld.

Met het oog op de mogelijke herziening van uw subsidiaire beschermingsstatus en om u de gelegenheid te geven op dit nieuwe element te reageren, werd een persoonlijke onderhoud met u georganiseerd op 21 maart 2019. Hierbij verklaarde u dat u op aanraden van anderen die u gezegd hadden dat u enkel over zichzelf mocht spreken, niet over uw overige familie vertelde. U benadrukt dat u en uw gezin er geen hartelijke relaties op nahielden met de rest van de familie. Uw ouders en uw twee zussen zijn voor u de enigen die van tel zijn. Verder houdt u niet van uw familieleden en houden zij ook niet van u. Uw grootvader Mohammad Sharifi had twee andere vrouwen, of het zouden er ook drie kunnen zijn, en de relaties tussen de nakomelingen van die vrouwen waren niet hartelijk.

De kinderen van uw grootvader en uw grootmoeder Nazi zijn uw vader, Farid, Shafi, Nabi, Nasima en Salima. In het verleden, toen uw vader en uw oom Nabi samen woonden ongeveer 20 jaar geleden, werd uw moeder meermaals door uw oom Nabi geslagen. Uw vader was stil in het begin, maar na enkele jaren veranderde hij van mening en stond hij aan de kant van zijn vrouw en besloot hij om dat huis te verlaten. Ook uw oom Shafi sloeg uw moeder. Acht maanden voor u vertrok vond er een incident plaats waarbij uw oom Nabi naar uw huis kwam omdat uw vader ziek was. Hij sloeg u en vroeg waarom u uw vader niet naar het ziekenhuis bracht en hem niet behandelde. Jullie vochten en u beledigde hem, zijn vrouw, dochter en familie. Hij zei dat hij u zou doden omdat u hem onteerde door uw beledigingen. In de acht maanden na dit incident gebeurde er niets meer.

Als beschermingsnood bij terugkeer naar Afghanistan herhaalt u uw vrees voor de vervolging aangaande uw beweerde problemen met de taliban inzake uw winkel. Daarnaast vreest u dat uw oom Nabi u zou doden. U vreest ook dat u gedood zou worden omdat u als bekeerling beschouwd zou worden omwille van uw verblijf in Europa.

U legt de volgende documenten voor: uw attest van inburgering (origineel), enkele documenten met betrekking tot uw opleiding Nederlands (origineel), een doktersattest van 20 maart 2019 waarin staat dat u met ernstige psychische problemen kampt, medicatie neemt hiervoor en regelmatig opgevolgd dient te worden en regelmatig op consultatie komt. Op 4 april 2019 stuurde uw advocaat een mail waarbij, naast enkele documenten die reeds in uw dossier aanwezig zijn, ook de volgende documenten toegevoegd werden: een kopie van een taskara van uw vader, vijf foto's, een doktersattest van 28 maart 2019 waarin staat dat u met ernstige psychische problemen kampt, dat u ernstig depressief bent en dat u dringend uitgebreidere begeleiding dient te krijgen.

U haalt zelf aan dat de volgende familieleden van u in België zijn: Mohammad Farid Sharifi (o.v. 8.105.663) en zijn zoon Farhad; Sharifi Attiqulah (o.v. 7.757.958), Mohammad Khalil Sharifi (o.v. 8.097.317), Najibullah (Najib) Sharifi (o.v. 8.130.298), Monir Sharifi (o.v. 8.130.281), Omid Noori (o.v. 8.105.797), , Murtaza Sharifi (o.v. 8.130.271), Sharifi Sayed Hashim (o.v. 6.792.869).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat ook de volgende personen van uw familie in België een verzoek om internationale bescherming indienden: Sharifi Rohet (OV8.543.825), Rashidi Ahmad Edris (OV6.781.398), Sadaat Sayed Ahmad (OV 8.251.645).

In het kader van een re-evaluatie van hun beschermingsstatus werden ook persoonlijke onderhouden gehouden met Mohammad Khalil Sharifi, Atiqullah Sharifi, Omid Noori, en Mohammad Farid Sharifi.

B. Motivering

Op 9 augustus 2016 besliste het CGVS dat u aan u geen vluchtelingenstatus toegekend diende te worden aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan de door u beweerde problemen met de taliban. Rekening houdend met de toenmalige situatie in Pul-e Alam, provincie Logar, werd aan u de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van uw afkomst uit het district Pul-e Alam, uw positie en situatie in de regio, uw hoedanigheid van burger en gezien het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig werden geacht. Wat uw familie betreft, verklaarde u bij uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u naast uw moeder en uw zussen geen familie had (CGVS Hamid Sharifi dd. 15 juni 2016 (CGVS 1 Hamid), p. 8). U stelde geen ooms aan vaderskant te hebben en slechts één oom van moederskant (CGVS 1 Hamid, p. 8). U stelde dat u geen neven en nichten had (CGVS 1 Hamid, p. 8). Gevraagd of u Mohammad Farid Sharifi kende – van wie u nu nochtans toegeeft dat hij uw oom van vaderszijde is en dat jullie samen reisden (CGVS 2 Hamid, p. 8, 21, 25) - maakte u een ontkennend tonggeluid (CGVS 1 Hamid, p. 18).

Er dient te worden opgemerkt dat uw status heden op basis van de vaststellingen uit uw dossier en de dossiers van uw familieleden dient te worden ingetrokken.

Artikel 55/5/1 §2, 2° van de gecoördineerde Vreemdelingenwet stipuleert dat het CGVS bevoegd is de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt. Naast de identiteit, nationaliteit en herkomst maken ook de

werkelijke achtergrond en het werkelijk (familiaal) netwerk waarop men kan steunen kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een beschermingsnood volgens de definitie van de subsidiaire bescherming op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden.

Er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald de verklaringen van uw familieleden in het kader van hun verzoek om internationale bescherming en de vaststellingen in de dossiers van uw familieleden waaruit blijkt dat u wel degelijk familieleden van vaderskant heeft, dat ze bovendien in Kabul woonden op het moment van uw vertrek uit Afghanistan en dat die familieleden er nog steeds wonen.

In september 2015 dienden uw halfneef Monir Sharifi, uw halfneef Najibullah Sharifi en uw halfneef Murtaza Sharifi een verzoek om internationale bescherming in. Doorheen de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming gaven ze toe dat ze familie van elkaar waren, meer bepaald dat Murtaza de halfneef is van de broers Monir en Najibullah, en dat ze samen vanuit Afghanistan naar België reisden (CGVS Monir Sharifi dd. 24 november 2016 (CGVS Monir 2), p. 7; CGVS Najibullah Sharifi dd. 24 november 2016 (CGVS 2 Najibullah), p.2).

Monir en Najibullah, de zonen van uw halfoom Sami, stelden tijdens hun verzoek om internationale bescherming eerst dat ze steeds in Khwaja Akbar woonden om na confrontatie met de bevinding van het CGVS dat hun verklaringen over dit verblijf in Logar niet geloofwaardig waren toe te geven dat ze in Kabul woonden. Zo zei Monir dat hij sinds hij zeven à acht jaar was in Karte Naw in Kabul woonde (CGVS Monir 2, p. 5). Gelet op zijn geboortjaar 1999 betekent dit dat hij sinds 2006 à 2007 in Kabul woonde. Ook Najibullah geeft toe dat hij in Karte Naw in Kabul woonde en stelt dat zijn broer Mohammad Basir en zijn moeder nog steeds in Karte Naw wonen (CGVS 2 Najibullah, p.2,6). De verklaringen en de neergelegde stukken van Monir en Najibullah over hun verblijf in de stad Kabul werden door het CGVS geverifieerd en als geloofwaardig beoordeeld. Hieruit kan afgeleid worden dat u ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming familieleden had die in Kabul woonden.

Uw halfneef Murtaza kreeg een weigeringsbeslissing van het CGVS die integraal werd overgenomen en bevestigd door de RvV. In deze beslissing werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kon worden aan het door hem beweerde asielrelaas. Eveneens werd zijn beweerde recente verblijf in het dorp Khwaja Akbar gelegen in het district Puli-Alam in Logar betwist en werd er vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden leeftijd, zijn profiel van ongeschoolde landbouwjongen en zijn familiaal netwerk. In het bijzonder werd er over zijn familiaal netwerk vastgesteld dat hij over meerdere van zijn familieleden tracht te verhullen waar ze verblijven terwijl er ernstige aanwijzingen zijn dat ze in de Afghaanse hoofdstad verblijven. Wat de hierboven vermelde Monir en Najibullah betreft trachtte uw halfneef Murtaza eerst hun bestaan en vervolgens hun woonplaats achter te houden om slechts na confrontatie toe te geven dat ze in Kabul woonden. Het CGVS en de RvV stelden dan ook vast dat Murtaza geen zicht wenste te bieden op zijn netwerk in Kabul en meer specifiek zijn familiaal netwerk.

Voorgaande vaststellingen ondergraven uw eerdere beweringen dat u slechts een oom aan moederskant had en geen ooms aan vaderskant had en dat u geen neven en nichten heeft (CGVS Hamid dd. 15 juni 2016 (CGVS 1 Hamid), p. 8). Daarnaast gaf uw advocaat in uw naam aan dat u niet voor een vestigingsalternatief in Kabul in aanmerking komt onder andere omdat u geen familiaal netwerk in Kabul heeft (CGVS 1 Hamid, p.20). Aldus bleek uw voorstelling van uw familiale netwerk waarop u eventueel kan rekenen bij terugkeer naar Afghanistan niet correct te zijn. Deze informatie geeft dan ook aanleiding tot een heroverweging van de u eerdere toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Teneinde u de kans te bieden elementen voor het eventuele behoud van uw beschermingsstatus aan te brengen, werd met u een persoonlijk onderhoud gehouden op 21 maart 2019, waarbij ook uw familienetwerk en uw profiel verder onderzocht werden.

Aan u de kans geboden om uw familiale situatie toe te lichten, dient vastgesteld te worden dat u in uw eerdere persoonlijk onderhoud bedrieglijke verklaringen aflegde over uw familienetwerk. Hoewel u in het verleden stelde geen neven en nichten te hebben, geen ooms aan vaderskant te hebben en slechts één oom van moederskant (CGVS 1 Hamid, p. 8) en hoewel u toen voorspiegelde dat u uw oom Mohammad Farid Sharifi niet kende, zegt u nu wél dat Mohammad Farid Sharifi uw oom is (CGVS 2 Hamid, p. 12) en geeft u nu toe dat uw familie groter was dan u verklaarde.

Bij het persoonlijk onderhoud op 23 maart 2019 stelt u uw familie als volgt voor:

U heeft twee zussen Shogafa en Fereshta (CGVS 2 Hamid, p. 11). Uw moeder heet Soraya en uw vader heet Mohammad Nur (CGVS 2 Hamid, p. 11).

Uw grootvader Mohammad Sharifi had twee vrouwen, namelijk Nazi en Mogul (CGVS 2 Hamid, p. 12). Erop gewezen dat het CGVS over informatie beschikt dat Mohammad Sharifi drie vrouwen had, zegt u dat dit kan zijn maar dat u het niet weet en zich slechts bewust bent van twee vrouwen (CGVS 2 Hamid, p. 12). De kinderen van uw grootvader Mohammed Sharifi en uw grootmoeder Nazi zijn: uw vader Mohammad Nur, uw oom Farid, uw oom Shafi, uw oom Nabi, uw tante Nasima en uw tante Salima (CGVS 2 Hamid, p. 12). U kent enkel twee kinderen van Mohammad Nabi bij naam, namelijk Habib en Murtaza (CGVS 2 Hamid, p. 20). Nasima is de moeder van Omid en Salima is de moeder van Hashem en zijn broer Sayed Ahmad (CGVS 2 Hamid, p. 12, 23).

Uw grootvader Mohammad Sharifi en Mogul hadden de volgende kinderen: uw halfoom Sami, uw halfoom Yassin en uw halfoom Daoud (CGVS 2 Hamid, p. 12). Najib en Mohammad Basir zijn zonen van uw halfoom Sami (CGVS 2 Hamid, p. 12). Vervolgens zegt u dat u niet weet wie van welke moeder is en dat u zei wat u wist (CGVS 2 Hamid, p. 12).

Gevraagd naar Naeem en Deljan, bevestigt u dat ook zij uw oom en tante zijn (CGVS 2 Hamid, p. 20, 21). De zonen van Naeem zijn Naweed en Majib (CGVS 2 Hamid, p. 21).

Er dient vastgesteld te worden dat deze verklaringen over uw familie niet geheel overeenkomen met de verklaringen van uw overige familieleden. Volgens de verklaringen van enkele andere familieleden ziet de stamboom van de familie Sharifi er als volgt uit:

Uw grootvader Mohammad Sharifi had drie vrouwen: Abai, Mogul en Nazi Gul (CGVS Atiqullah Sharifi dd. 17 oktober 2018 (CGVS 3 Atiqullah), p. 5; CGVS Mohammad Khalil dd. 19 oktober 2018 (CGVS 2 Mohammad Khalil), p. 14; CGVS Mohammad Farid Sharifi dd. 19 oktober 2018 (CGVS 2 Mohammad Farid), p. 12, 13; CGVS Omid Noori dd. 19 februari 2019 (CGVS 3 Omid Noori), p. 9). De kinderen van uw grootvader en Abai zijn: uw halfoom Mohammad Daoud, uw halfoom Mohammad Shafi en uw halfoom Mohammad Nabi (CGVS 3 Atiqullah, p. 5; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 14; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12). De kinderen van uw grootvader en Mogul zijn: uw halfoom Yassin, uw halfoom Sami, uw halfoom Naeem, uw halftante Deljan en uw halftante Soraya (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 14; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12, 13). Atiqullah vermeldde slechts Yassin, Sami en Deljan (CGVS 3 Atiqullah, p. 5). De kinderen van uw grootvader en Nazi Gul zijn: uw vader Mohammad Nur, uw oom Mohammad Farid, uw tante Salima, uw tante Nazima (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 14; CGVS Mohammad Farid Sharifi dd. 19 oktober 2018 (CGVS 2 Mohammad Farid), p. 7).

In wat volgt zullen de begrippen oom, halfoom, tante, halftante, neef, halfneef, nicht, halfnicht gebaseerd zijn op de verklaringen zoals afgelegd door uw oom Farid, gezien de meerderheid van de personen van uw familie verklaringen aflegde die hiermee in overeenstemming zijn zoals blijkt uit het voorgaande.

Haaks op uw eerdere verklaringen dat u geen neven en nichten had en geen ooms aan vaderskant had en dat u Mohammad Farid Sharifi niet kende (CGVS 1 Hamid, p. 8, 18), dient nu vastgesteld te worden dat uw familiaal netwerk veel groter is dan u zei.

Uit uw verklaringen, de verklaringen van uw familieleden en uit de vaststellingen omtrent de facebookaccounts van enkele familieleden blijkt bovendien dat een aanzienlijk deel van uw familieleden in Kabul woonden en wonen.

Over de kinderen van Sami geeft u aan dat ze opgroeiden in Kabul (CGVS 2 Hamid, p. 20, 10). Zoals eerder toegelicht gaven de zonen van uw halfoom Sami, Najibullah en Monir zelf toe dat ze in Kabul opgroeiden. Monir gaf toe dat hij sinds hij zeven à acht jaar was in Karte Naw in Kabul woont (CGVS 2 Monir, p. 5). Gelet op zijn geboortjaar 1999 betekent dit dat hij sinds 2006 à 2007 in Kabul woonde en dus ook op het moment van uw verzoek om internationale bescherming. Ook Najibullah geeft toe dat hij in Karte Naw in Kabul woonde en stelt dat zijn broer Mohammad Basir en zijn moeder nog steeds in Karte Naw wonen (CGVS 2 Najibullah, p.2,6). Ook verklaarde Najib dat Mohammad Basir voor A.i bank werkt (CGVS 2 Najibullah, p. 2). Omid Noori verklaarde dat hij enige tijd in Kabul verbleef in het huis van zijn halfneven Bashir en Najib (CGVS Omid Noori dd. 25 april 2019 (CGVS 4 Omid Noori), p. 9, 10, 17, 18). Hoewel u stelt dat u hoorde dat Mohammad Basir de zoon van Sami is maar dat u verder niets weet over zijn leven (CGVS 2 Hamid, p. 20), zal verder in deze beslissing nog besproken worden dat dit niet geloofwaardig is. Ook over uw verklaring dat u niet weet welke job Mohammad Basir doet (CGVS 2

Hamid, p. 20) zal nog geargumenteed worden dat deze beweerde onwetendheid veeleer een poging is om een bestaand netwerk in Kabul te verhullen dan daadwerkelijke onwetendheid. Verder zal immers nog besproken worden dat uit een foto op facebook blijkt dat u wél in contact stond met uw halfoom Sami. Dat u niet op de hoogte zou zijn over de handel en wandel van diens zoon is dan ook niet geloofwaardig en wijst er op dat u niet wilt dat uw huidig familiaal netwerk in Kabul het daglicht ziet.

Van het gezin van Mohammad Nabi zegt u dat u van uw vader hoorde dat Mohammad Nabi in Kabul woont en dat ook zijn kinderen allemaal naar Kabul gingen met hun vader (CGVS 2 Hamid, p. 19, 20). Meer bepaald geeft u aan dat Mohammad Nabi al tien à vijftien jaar in Kabul woont (CGVS 2 Hamid, p. 19). U zegt niet te weten waar Mustafa, Mujtaba en Murtaza momenteel zijn (CGVS 2 Hamid, p. 20). Enkel over Habib zegt u dat u denkt dat hij in Italië woont (CGVS 2 Hamid, p. 19). Uw verklaringen dat alle kinderen van Mohammad Nabi naar Kabul gingen met hun vader, is in lijn met de vaststellingen aangaande het verzoek om internationale bescherming van uw halfneef Murtaza, wiens verblijf in Logar door het CGVS en de RvV niet aanvaard werd en wiens netwerk in en banden met Kabul vastgesteld werden. Dat u geen informatie wenst prijs te geven over de huidige verblijfplaats van Mujtaba, doet vermoeden dat u niet wilt dat aan het licht komt dat hij zich in Kabul bevindt. Dit vermoeden wordt ondersteund door bevindingen op facebook die door het CGVS reeds vastgesteld werden bij de beslissing genomen in het eerste verzoek van Murtaza. In de beslissing van het CGVS werd Murtaza geconfronteerd met de facebookpagina van Khwaja Sharifi Sharifi, wiens User ID op facebook 'mujtaba.Sharifi.35' is, en met wie Murtaza zestien vrienden gemeenschappelijk heeft. Hoewel Murtaza slechts stelde dat de persoon op de omslagfoto "misschien" zijn broer was laat de vaststelling dat de omslagfoto de dag van het persoonlijk onderhoud verwijderd werd geen twijfel bestaan over de familieband (zie administratief dossier). Op de bewuste omslagfoto poseert Mujtaba aan een brede boulevard met hoge gebouwen en voorbijrijdende wagens. De kans dat deze foto in zijn geboortedorp is genomen, is bijgevolg bijzonder klein. Het feit dat Mujtaba Sharifi op facebook over een groot netwerk beschikt in Kabul, dient eveneens aangestipt te worden (zie administratief dossier). Er dient dus vastgesteld te worden dat uw verklaringen dat Mohammad Nabi en zijn kinderen tien à vijftien jaar geleden naar Kabul verhuisden wijzen op een familiaal netwerk in Kabul in uw hoofde. Dat u nu van enkele zonen niet meent te weten waar ze zijn, doet geen afbreuk aan deze vaststelling.

Van uw halfoom Naeem zegt u dat u niet weet naar waar hij verhuisde met zijn familie (CGVS 2 Hamid, p. 21, 22). Dit is niet geloofwaardig in het licht van de vaststelling dat u op facebook wel degelijk in contact stond met zijn zoon Naweed, die duidelijk aanduidde op zijn facebookaccount dat hij in Kabul woont. Van de facebookpagina van Naweed Sharifi, wiens user ID op facebook 'ahmad.naweedsharifi' is werd door Mohammad Farid bevestigd dat het om Naweed, de zoon van Naeem gaat (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25). Op het moment dat deze profielfoto van Naweed aan u voorgelegd werd, bevestigde u ook dat het Naweed, de zoon van Naeem was (CGVS 2 Hamid, p. 23). U voegde er aan toe dat u geen contact met hem heeft, zelfs niet op facebook (CGVS 2 Hamid, p. 23). Erop gewezen dat deze persoon u nochtans likete op facebook, antwoordde u dat dat kan zijn (CGVS 2 Hamid, p. 23). Verder is het ook merkwaardig dat u even later wel bevestigend antwoordt op de vraag of Deljan ook in Kabul woont nadat u aangaf dat Deljan altijd bij Naeem woonde (CGVS 2 Hamid, p. 21). Dat u in eerste instantie zegt niet te weten naar waar Naeem ging om vervolgens toch onrechtstreeks te bevestigen dat hij in Kabul woont, is merkwaardig en doet vermoeden dat u iets wilt verbergen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Naeem en zijn zonen in Kabul wonen. Naeem komt voor op de huwelijksakte van Omid Noori. Meer bepaald staat er over Naeem genoteerd dat hij de zoon is van Mohammad Sharifi en dat hij in het 4e district van Kabul woont. Dat Naeem in Kabul woont, wordt overigens ook bevestigd door uw halfneef Mohammed Khalil die aangeeft dat hij via zijn vader hoorde dat Naeem in Kabul woont (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 18), door Omid Noori die stelt dat Naeem in Kabul was (CGVS 4 Omid Noori, p. 24) en door uw oom Mohammad Farid, die stelt dat Naeem lang geleden naar Kabul ging en er al jaren woont, zelfs langer dan de leeftijd van zijn oudste zoon, die ongeveer 11 jaar is (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 22). Volgens de verklaringen van Omid Noori en Mohammad Farid zijn ook de zonen van Naeem in Kabul, met name Majib en Naweed (CGVS 4 Omid Noori, p. 24; CGVS Mohammad Farid Sharifi dd. 19 oktober 2018 (CGVS 2 Mohammad Farid), p. 22). Volgens de verklaringen van Omid Noori studeert Majib en was Naweed aan het werk voor de gsmoperator Afghan Wireless Netwerk toen Omid nog in Afghanistan was (CGVS 4 Omid Noori, p. 24, 25). Op de facebookpagina van Naweed Sharifi, wiens user ID op facebook 'ahmad.naweedsharifi' is en waarvan Mohammad Farid bevestigde dat het om Naweed, de zoon van Naeem gaat (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25) duidt deze persoon in oktober 2018 aan dat hij in Kabul woont en van Kabul is. Intussen werd dit aangepast en staat er dat hij in Tashkent in Uzbekistan woont. Deze aanpassing gebeurde nadat aan u en enkele andere familieleden vragen gesteld werden omtrent de verblijfplaats van Naeem en nadat jullie geconfronteerd werden met de vaststelling dat deze persoon op facebook

aangaf dat hij in Kabul woonde, hetgeen vraagtekens doet rijzen bij de geloofwaardigheid van deze plotse verandering van verblijfplaats. In lijn met de verklaringen dat Naweed werkte voor Afghan Wireless Network, springt in het oog dat meerdere personen die Naweed liken aangeven dat ze bij Afghan Wireless Network werken (zie administratief dossier), hetgeen deze stelling bevestigt. Ook zegt 'Sahibuddin Ayobi' die aangeeft dat hij ingenieur is bij Afghan Wireless als commentaar bij een foto Naweed van 28 september 2018 'my talented supervisor is looking handsome', hetgeen er evenzeer op wijst dat Naeem wel degelijk recent bij Afghan Wireless Network werkte. Verder werd ook vastgesteld dat er bij de personen die likes en commentaren geven veel personen zijn die aangeven in Kabul te wonen en/of werken en die hooggeschoold zijn (zie administratief dossier). Dat u vaag blijft over de verblijfplaats van Naeem en diens nakomelingen, wijst erop dat u niet wenst te onthullen dat deze personen zich wel degelijk in Kabul bevonden op het moment dat u uw statuut bekam en dat ze zich er nog steeds bevinden.

Ermee geconfronteerd dat u vorige keer verklaarde geen ooms aan vaderskant en geen neven en nichten te hebben en dat uit de nieuwe informatie waarover het CGVS beschikt en uit uw verklaringen blijkt dat u familie heeft in Kabul, haalt u aan dat u bang was (CGVS 2 Hamid, p. 25). U meent dat mensen u zeiden dat u enkel over zichzelf moest spreken en niet over andere mensen (CGVS 2 Hamid, p. 25). Dit kan allerminst weerhouden worden als reden waarom u geen zicht geboden heeft op uw voltallige familie.

Hoewel u bovendien meent dat u en uw gezin, met name u, uw vader, uw moeder en twee zussen er slechte relaties met de andere familieleden op nahielden, niet geliefd waren en de andere leden van de familie niet liefhadden (CGVS 2 Hamid, p. 7, 11, 17, 25), dient vastgesteld te worden dat hier niet het minste geloof aan gehecht kan worden. U meent ook dat de relatie tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw grootvader Mohammad Sharifi niet hartelijk was en dat ze niet van elkaar hielden (CGVS 2 Hamid, p. 11, 13). U slaagt er niet in om dit aannemelijk te maken. Er werd immers vastgesteld dat uw verklaringen over de spaak gelopen relaties in uw familie zo vaag, en incoherent zijn dat ze geenszins weten te overtuigen. Ook aangaande uw verklaringen dat u geen contact wilt met andere leden van de familie Sharifi behalve uw ouders en zussen en dat u ook geen contact met hen had (CGVS 2 Hamid, p. 7, 8, 9, 10, 11, 16, 23) zal verder in deze beslissing geargumenteed worden dat u dit niet aannemelijk maakte.

Vooreerst dient al aangestipt te worden dat uw bewering dat de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw grootvader het niet met elkaar konden vinden (CGVS 2 Hamid, p. 11, 13) ten eerste op de helling gezet wordt door de vaststelling dat u uw familie anders indeelt dan uw andere familieleden. Indien er werkelijk breuklijnen zouden zijn tussen de nakomelingen van uw verschillende grootmoeders, kan verwacht worden dat u uw ooms en tantes op eenzelfde manier zou indelen als uw andere familieleden. Volgens u zijn de kinderen van uw grootvader Mohammed Sharifi en uw grootmoeder Nazi: uw vader Mohammad Nur, uw oom Farid, uw oom Shafi, uw oom Nabi, uw tante Nasima en uw tante Salima (CGVS 2 Hamid, p. 12). Nochtans zijn Shafi en Nabi volgens de verklaringen van andere familieleden de zonen van Abai (CGVS 3 Atiqullah, p. 5; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 14; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12). Volgens u zijn de kinderen van uw grootvader Mohammad Sharifi en Mogul: Sami, Yassin, Daoud (CGVS 2 Hamid, p. 12). Nochtans is Daoud volgens de verklaringen van andere familieleden de zoon van Abai (CGVS 3 Atiqullah, p. 5; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 14; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12). Dat u meent dat de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw grootvader het niet met elkaar konden vinden, maar dat u ze niet op dezelfde wijze indeelt als uw overige familieleden, ondergraaft ten eerste uw bewering dat de nakomelingen van de verschillende vrouwen het niet met elkaar konden vinden kwamen. Meer zelfs, u haalt slechts het bestaan van twee vrouwen van uw grootvader spontaan aan en eens geconfronteerd met de vraag of het er geen drie zijn, zegt u dat het er twee of drie kunnen zijn maar dat u dit niet weet (CGVS 2 Hamid, p. 12).

Verder werd ook vastgesteld dat uw verklaringen over uw familierelaties bijzonder vaag zijn, hetgeen smet werpt op de geloofwaardigheid van de door u beweerde slechte relaties met familieleden. Eens te meer gezien familiebanden zo belangrijk zijn in Afghanistan. Uitgenodigd om meer te vertellen over de relaties tussen de nakomelingen van de verschillende delen van de familie, zegt u dat deze niet hartelijk waren (CGVS 2 Hamid, p. 13). U verduidelijkt dat ze niet met elkaar overeenkwamen en niet van elkaar hielden (CGVS 2 Hamid, p. 13). U geeft aan niet te weten waarom dit zo was (CGVS 2 Hamid, p. 13). Indien er werkelijk spanningen waren tussen uw familieleden kan verwacht worden dat u klaarheid zou kunnen scheppen over de oorzaken die aan de grondslag liggen van deze vertroebelde relaties.

Ook uw verklaringen over de vragen die u stelde aan uw vader omtrent uw familierelaties en de antwoorden die u kreeg geven een stevige knauw aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde relaties in uw familie. U zegt dat u aan uw vader vroeg naar de reden waarom uw familieleden geen goede relatie met elkaar hadden en dat hij antwoordde dat dit de karakteristieken zijn en dat dit hun gedrag is (CGVS 2 Hamid, p. 14). Aangemoedigd om meer te vertellen zegt u dat u niet meer weet over hen, dat u enkel weet dat ze geen hartelijke relaties hebben (CGVS 2 Hamid, p. 14). Dat u, die zich vragen stelde over zijn familierelaties en hierover meer informatie vroeg aan zijn vader, uw familierelaties niet beter kan toelichten zet de geloofwaardigheid van de door u beweerde relaties ten zeerste op een helling.

Er diende ook vastgesteld te worden dat uw verklaringen over huwelijksfeesten in uw familie volstrekt ongeloofwaardig zijn. U meent dat de nakomelingen van Mogul en Nazi Gul elkaar soms uitnodigden voor huwelijksfeesten, maar dan enkel degenen die ze leuk vonden (CGVS 2 Hamid, p. 14). U slaagt er echter niet in om hier een voorbeeld van te geven. Hiernaar gepeild zegt u achtereenvolgens dat u nooit zo'n huwelijksfeest zag en dat u nooit over een familiefeest hoorde waar een deel van de familie bij uitgenodigd was (CGVS 2 Hamid, p. 14). Dat u uw eigen stelling over hoe huwelijksfeesten er aan toe gingen in uw familie niet kunt ondersteunen met een voorbeeld doet de wenkbrauwen fronsen.

Uiteindelijk doorbreekt u uw vaagheid door toch iets concreets aan te halen, namelijk dat uw oom Nabi uw moeder sloeg toen hij samen met haar en uw vader in een huis woonde, wat er uiteindelijk toe leidde dat uw vader en uw moeder besloten het huis te verlaten, waarna uw familieleden verschillende kanten uit gingen (CGVS 2 Hamid, p. 25, 26). Ook uw oom Shafi sloeg uw moeder, zo verklaart u (CGVS 2 Hamid, p. 26). Ten eerste dient opgemerkt te worden dat dit niet coherent is met uw eerdere verklaringen dat u zich niet bewust was van spanningen of ruzies tussen de kinderen van Nazi Gul onderling - die u net voordien benoemd had als zijnde uw vader, Farid, Shafi, Nabi, Nasima en Salima (CGVS 2 Hamid, p. 12)-, hetgeen twijfel doet rijzen bij deze beweerde problemen tussen uw ouders en uw oom Nabi en Shafi. Bovendien is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent wie er op dat moment nog in het huis woonde waar uw moeder, vader en uw oom Nabi woonden ten tijde van deze incidenten (CGVS 2 Hamid, p. 26). Indien waargebeurd dat er in dat huis problemen waren die ertoe geleid hebben dat er breuklijnen ontstaan zijn in uw familie, is het niet geloofwaardig dat u niet zou weten wie er nog zou gewoond hebben. Dat u slechts een kind was toen (CGVS 2 Hamid, p. 26), vergoelijkt niet dat u niet op de hoogte bent hierover. Na het persoonlijk onderhoud stuurde u nog een foto van uw moeder om aan te tonen dat ze een litteken op haar gezicht en lip heeft door toedoen van het geweld door uw ooms (CGVS 2 Hamid, p. 26). Er kan vastgesteld worden dat het effectief zo lijkt dat de vrouw in de foto een litteken heeft aan haar lip, doch kan uit deze foto geenszins afgeleid worden wat dit litteken veroorzaakt heeft. Evenmin legt u een bewijs voor dat aantoonde dat de vrouw op deze foto uw moeder is. Deze foto slaagt er dan ook niet in om de ongeloofwaardigheid van de door u beweerde spraak gelopen relaties te herstellen.

De geloofwaardigheid van de door u beweerde slechte relatie met uw oom Nabi, wordt nog verder op de helling gezet wanneer u uw vrees toelicht dat hij u zal doden bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS 2 Hamid, p. 27). Hoewel u in eerste instantie zei niet te weten of er ooit een familielid bij jullie thuis was en er een discussie was (CGVS 2 Hamid, p. 13), legt u bij het einde van uw persoonlijk onderhoud plots verklaringen af over een discussie bij u thuis. U meent dat uw oom Nabi acht maanden voor u het land verliet bij u thuis op bezoek kwam omdat uw vader ziek was en dat hij u sloeg en u vroeg waarom u uw vader niet naar het ziekenhuis bracht (CGVS 2 Hamid, p. 28). Dat u eerst zegt dat u zich geen discussie bij u thuis herinnert, maar er even later toch een aanhaalt doet de wenkbrauwen fronsen. Bovendien valt dit dispuut tussen u en uw oom Nabi niet te rijmen met uw eerdere verklaringen dat u uw oom Mohammad Nabi nooit gezien heeft (CGVS 2 Hamid, p. 19). Dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat uw oom Nabi u zou doden bij terugkeer naar Afghanistan blijkt bovendien ook uit het feit dat u na deze discussie nog acht maanden in Afghanistan verbleef zonder dat er nog iets gebeurde tussen u en uw oom (CGVS 2 Hamid, p. 28).

.Dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde vete, wordt bevestigd door de vaststelling dat u op facebook een foto van uw halfoom Mohammad Nabi en uw halfoom Shafi becommentarieert met het welwillende commentaar 'Mashallah'. Op het facebookaccount van uw halfoom Shafi, met name dat van 'Khawaja Shafi Sharifi', die als user ID 'khwajakhalil.irfan' heeft en van wie op basis van de foto bevestigd werd dat het om uw halfoom Shafi gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 18; CGVS Mohammad Khalil, p. 23; CGVS Mohammad Farid, p. 24; CGVS 3 Omid Noori, p. 22) gaf u immers een commentaar bij een foto waarop uw halfoom Shafi en uw halfoom Nabi te zien zijn (CGVS 4

Omid Noori, p. 23 over bijlage J). Dat u vriendelijke commentaren zou plaatsen bij deze ooms is niet geloofwaardig in het licht van de door u beweerde gebeurtenissen.

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om het beweerde conflict tussen u en uw oom Nabi en uw oom Shafi aannemelijk te maken.

Uit het voorgaande blijkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft kunnen maken dat u er slechte relaties op zou nahouden met uw familieleden, dat de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw grootvader niet overeenkwamen en dat er geen contact was en is tussen u en uw familieleden van de familie Sharifi.

Verder dient er ook gewezen te worden op de volgende vaststellingen die er toe nopen te besluiten dat er wel degelijk contact was tussen u en andere familieleden van de familie Sharifi en ook tussen nakomelingen van de drie vrouwen van uw grootvader Mohammad Sharifi onderling.

De vaststelling dat u pas na veelvuldig aandringen zicht biedt op de personen van uw familie die momenteel in België zijn, doet vermoeden dat u wilt verhullen dat er wel degelijk goede familiebanden bestaan. Meermaals uitgenodigd om uw familieleden in België op te noemen (CGVS 2 Hamid, p. 7), noemt u uiteindelijk uw oom Farid, uw neef Atiqullah, uw neef Khalil, uw neef Omid, uw neef Najib en uw neef Monir (CGVS 2 Hamid, p. 7). U geeft aan dat u verder niet op de hoogte bent van andere familieleden die in België zijn (CGVS 2 Hamid, p. 7). Uiteindelijk geeft u toe dat uw neef Hashem ook in België is en dat u af en toe contact met hem heeft (CGVS 2 Hamid, p. 9). Vreemd genoeg zegt u niet op de hoogte te zijn of zijn broer Sayed Ahmad ook in België is (CGVS 2 Hamid, p. 9), hetgeen wel zeer merkwaardig is gezien u zegt in contact te staan met Hashem. Te meer daar er zoals verder in deze beslissing besproken zal worden foto's van u zijn die in België genomen werden en waarop u samen met Sayed Ahmad staat. Dat u meent niet te weten of Sayed Ahmad in België is terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat u hem zag toen u in België was, duidt aan dat u uw familierelaties wenst te minimaliseren.

Ook uw verklaringen over uw reisweg wijzen erop dat u wilt verhullen dat u er wel degelijk goede relaties op nahoudt met uw familieleden. U geeft nu toe dat u samen met uw oom Mohammad Farid vertrok uit Afghanistan en dat Omid jullie onderweg vervoegde (CGVS 2 Hamid, p. 21). U meent dat u in Afghanistan niet wist dat Omid en Farid ook het land zouden verlaten (CGVS 2 Hamid, p. 22). Er kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u toevallig met Omid en Farid reisde (CGVS 2 Hamid, p. 22). Dat u niet op de hoogte zou zijn dat uw familieleden - van wie u zoals eerder aangehaald niet aantoonde dat jullie slechte banden zouden hebben, integendeel – ook de tocht naar Europa zouden aanvatten is volstrekt ongeloofwaardig.

Ook de vaststelling dat Murtaza, Monir en Najib samen reisden wijst erop dat er meer contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie dan u wenst prijs te geven. Uit de verklaringen van Murtaza blijkt dat Monir en Najib (nakomelingen Mogul) en Murtaza (nakomeling Abai) samen naar België gereisd zijn (CGVS Murtaza dd. 8 februari 2018 (CGVS 3 Murtaza), p. 9). U meent dat u niet weet wie van uw familie samen gereisd is (CGVS 2 Hamid, p. 22). Erop gewezen dat Najib, Monir en Murtaza samen reisden zegt u dat dit waarschijnlijk zo was (CGVS 2 Hamid, p. 22). Dat deze drie personen samen de reis naar Europa ondernamen, wijst erop dat er wel degelijk contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie.

Verder is het opvallend dat u en uw familieleden allemaal voor België koen om een verzoek om internationale bescherming te doen. Dat veel van uw familieleden naar België komen, doet vermoeden dat deze bestemming gekozen wordt omwille van de aanwezigheid van andere leden van de familie Sharifi.

De vaststelling dat Omid Noori (nakomeling Nazi Gul) op het adres woonde waar zijn halfneef Mohammad Khalil (nakomeling Abai) voordien woonde, doet ook vermoeden dat er in België wel degelijk contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie. Uit de informatie die toegevoegd werd aan het administratief dossier blijkt immers dat uw halfneef Mohammad Khalil op een bepaald adres woonde tot november 2017. Vanaf januari 2018 woont uw neef Omid Noori op exact hetzelfde adres. Aan Omid Noori gevraagd hoe hij op dit adres terecht gekomen was, zegt hij dat dat zijn neef Khalil er voordien woonde, maar dat die een ander huis gevonden had (CGVS 4 Noori, p. 24). De vaststelling dat Omid Noori (nakomeling Nazi Gul) het adres van Mohammad Khalil

overneemt (nakomeling Abai), wijst er andermaal op dat er wel degelijk contact is tussen de verschillende delen.

Ook uit de huwelijksakte van Omid Noori blijkt dat er wel degelijk contact was tussen de verschillende delen van de familie. De getuigen bij het huwelijk van Omid Noori (nakomeling Nazi Gul) waren immers Naeem (nakomeling Mogul) en Basir, de zoon van Mohammad Daoud (nakomeling Abai), zo blijkt uit het document. In zijn verklaringen zegt Omid Noori dat het om Basir (nakomeling Mogul), de zoon van Sami gaat (CGVS 4 Omid Noori, p. 4), ook al strookt dit niet met de informatie op het document zelf. Wat er ook van zij, dat leden van andere grootmoeders als getuigen hun vingerafdruk plaatsten op de huwelijksakte van Omid Noori wijst er op dat er wel degelijk familiale banden zijn tussen de nakomelingen van de verschillende grootmoeders.

Ook de verklaringen van Omid Noori (nakomeling Nazi Gul), die aangeeft dat hij enige tijd in Kabul verbleef in het huis van zijn halfneven Bashir en Najib (nakomelingen Mogul) (CGVS 4 Omid Noori, p. 9, 17), wijzen erop dat er wel degelijk banden bestonden tussen de verschillende delen van de familie.

De vaststelling dat u en uw familieleden in behoorlijke mate op de hoogte zijn van elkaars reilen en zeilen, zoals blijkt uit voorgaande argumentatie, doet ook afbreuk aan uw verklaringen dat er geen contact was tussen de verschillende delen van de familie.

Verder kan er ook gewezen worden op indicaties op facebook waaruit blijkt dat de familiale banden bezegeld worden met facebookvriendschappen, likes en commentaren. Uit uw facebookaccount en de facebookaccounts van uw familieleden kan immers afgeleid worden dat er wel degelijk contacten bestaan tussen u en uw familieleden en bovendien ook tussen de nakomelingen van de drie vrouwen van uw grootvader.

Wat facebook betreft, dient vooreerst ingegaan te worden op de vaststellingen omtrent het facebookaccount van Omid Noori. Hoewel u zegt dat u Omid Noori haat en geen contact met hem had, noch in Afghanistan, noch in België (CGVS 2 Hamid, p. 8), wordt deze bewering volledig onderuit gehaald door enkele foto's die op de facebookwall van Omid Noori werden aangetroffen. Zo is er een foto die gepost werd in december 2015 waarop u, Farid, Sayed Ahmad en Omid samen al tafelend te zien zijn in (CGVS 4 Omid Noori, p.22 over bijlage D). Omid Noori verklaarde dat deze foto in België genomen werd. Ook van november 2015 is er een andere foto waarop onder andere u, Sayed Ahmad en Farid te zien zijn (CGVS 4 Omid Noori, p.22 over bijlage E). Evenzeer is er een foto waarop u in het gezelschap van uw halfoom Sami in Afghanistan te zien bent (CGVS 4 Omid, p.22 over bijlage F). Hieruit kan worden afgeleid dat aan uw bewering dat u geen contact zou hebben met Omid Noori niet het minste geloof kan worden gehecht. En hieruit blijkt zoals eerder aangehaald bovendien dat u uw relaties met andere familieleden minimaliseert.

Van uw account 'Sharifi Hamid' (nakomeling Nazi Gul) dat als user ID 'sharifi.hamid.71' heeft en waarvan bevestigd werd dat het om uw facebookaccount gaat (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24; CGVS 3 Omid, p. 23; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25, CGVS 3 Atiqullah, p. 20; CGVS 2 Hamid, p. 22) werd vastgesteld dat u commentaar geeft bij 'Edris Khan', wiens user ID op facebook 'edris.rashidi' is en van wie bevestigd werd dat het gaat om uw halfneef Edris (nakomeling Abai) gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 19; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 26; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 26; CGVS 3 Omid Noori, p. 24). Ook geeft u commentaar bij Sami Sharifi (nakomeling Mogul), die als user ID 'sami.sharifi.332' heeft en van wie bevestigd werd door u en uw familieleden dat het om uw halfoom Sami gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 1; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 24) en bij Shafiq Sharifi (nakomeling Abai). Van het profiel van Shafiq Sharifi werd bevestigd dat dit om uw halfneef Shafiq (nakomeling Abai) gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 19; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25; CGVS 2 Omid Noori, p. 23). Zelf ontvangt u ook likes van 'Naweed Sharifi' (uw halfneef Naweed, nakomeling Mogul) en van 'Rafi Sharifi' die als user ID 'rafi.sharifi.5' heeft en van wie bevestigd wordt dat het om uw halfneef Rafi (nakomeling Abai) gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 20; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24). Ook van 'Edris Khan' (nakomeling Abai) en 'Shafiq Sharifi' (nakomeling Abai) krijgt u likes.

Ook aangaande uw facebookaccount van 'Hamid Noori', dat als user ID hamid.noori1042032' heeft werd vastgesteld dat er veel interactie is met leden van de familie Sharifi. Hoewel dit facebookaccount niet ter bevestiging werd voorgelegd aan u of uw familieleden, kan met zekerheid gezegd worden dat dit uw facebookprofiel betreft. Dit blijkt immers uit de foto's op het profiel die vergeleken kunnen worden uw facebookaccount van 'Sharifi Hamid', wiens user ID 'sharifi.hamid.71' is. Dat dit laatste uw

facebookaccount betreft werd bevestigd door u en door andere familieleden (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 24; CGVS 3 Omid, p. 23; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25, CGVS 3 Atiqullah, p. 20; CGVS 2 Hamid, p. 21). Dat het facebookaccount van 'Hamid Noori' aan u toebehoort blijkt ook uit de vaststelling dat deze persoon aangeeft dat hij in Oostende woont, net als u, en uit de interacties van dit account met andere leden van de Sharifi familie zoals onder meer met 'Omd Noori', van wie de user ID 'omdi.noori' is en wiens foto's overeenkomen met die van de persoon van het facebookaccount van 'Omid Noori', dat als user ID 'ahmadomid.noori' heeft en van wie bevestigd werd dat het om Omid Noori gaat door enkele familieleden en door Omid zelf (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 26; CGVS Mohammad Farid, p. 26, CGVS 3 Omid Noori, p. 25) en 'Mohammad Farhad Sharifi'. U krijgt ook likes van 'Khwaja Mohammad', een profiel dat als user ID 'khwajamohammad.sharifi' heeft en waarvan bevestigd werd dat dit het profiel van uw halfneef Mohammad Khalil (nakomeling Abai) is (CGVS 3 Atiqullah, p. 20; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 23). Ook van 'Afg Bacha' krijgt u comments, van wie de user ID 'farhad.farzan.98' is en van wie bevestigd werd dat het gaat om Hashem (Nakomeling Nazi Gul) (CGVS 3 Atiqullah, p. 21; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 26; CGVS 3 Omid Noori, p. 24). Verder krijgt u ook comments van Mojeeb Sharifi.

Dat er wel degelijk contacten zijn tussen de nakomelingen van de drie vrouwen van uw grootvader Mohammad Sharifi blijkt verder ook uit vaststellingen aangaande de facebookaccounts van uw familieleden.

Zo werd vastgesteld dat er in de vriendenlijst van 'Khwaja Sharifi Sharifi', wiens User ID op facebook 'mujtaba.Sharifi.35' is en van wie eerder werd geargumenteed dat dit het profiel van uw halfneef Mujtaba (nakomeling Abai) is, nakomelingen van Nazi Gul voorkomen. Zo staat 'Omid Noori' (Omid Noori, nakomeling Nazi Gul) in de vriendenlijst van Mujtaba. Ook 'Farid Sharifi Sharifi', wiens user ID 'faridsharifi.sharifi.5' is en van wie bevestigd werd dat het gaat om Mohammad Farid (nakomeling Nazi Gul) (CGVS 3 Atiqullah, p. 21, 22; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 26) staat in deze lijst.

Ook bij de vriendenlijst van 'Omid Noori' (Omid Noori, nakomeling Nazi Gul) werd vastgesteld dat er nakomelingen van Mogul en Abai in zijn vriendenlijst voorkomen. Zo is een van de personen die voorkomt in deze vriendenlijst 'Khwaja Shafi Sharifi', waarvan eerder aangehaald werd dat het het facebookaccount van uw halfoom Shafi betreft. Ook 'Shafiq Sharifi' staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Ook 'Khwaja Sharifi Sharifi' (Mujtaba, nakomeling Abai) staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Ook 'Sami Sharifi' (uw halfoom Sami, nakomeling Mogul) staat bij de vrienden van Omid. Ook 'Edris Khan', zoals eerder aangehaald het facebookaccount van uw halfneef Edris staat in deze vriendenlijst. Ook 'Naweed Sharifi', van wie eerder gesteld werd dat het gaat om dat zoon van uw halfoom Naeem (nakomeling Mogul) staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Ook 'Najeeb Sharifi' staat in de vriendenlijst van Omid Noori. Bovendien werd vastgesteld dat Omid Noori comments krijgt van 'Khwaja Mohammad' waarvan eerder besproken werd dat het gaat om uw halfneef Mohammad Khalil (nakomeling Abai). Ook van 'Naweed Sharifi' (nakomeling Mogul) krijgt Omid Noori comments. Ook is er een persoon met de naam 'Mustafa Sharifi' die comments geeft aan Omid Noori.

Ook in de vriendenlijsten van het facebookaccount 'Haji Shafi Rahguzar' dat als user ID 'hajishafi.rahguzar' heeft en waarvan bevestigd werd dat de persoon op de profielfoto uw halfoom Shafi is (CGVS 3 Atiqullah, p. 17; CGVS Mohammad Khalil, p. 23; CGVS Mohammad Farid, p. 24; CGVS 3 Omid Noori, p. 22) duiken er vriendschappen met nakomelingen van een andere grootmoeder op. Zo staat u, 'Hamid Noori' (nakomeling Nazi Gul) in diens vriendenlijst, net als 'Afg Bacha' van wie eerder werd aangehaald dat het om Hashem (nakomeling Nazi Gul) gaat.

Bij het facebookaccount van uw halfneef Mohammad Khalil, met name het account van 'Khwaja Mohammad', werd vastgesteld dat deze commentaren geeft bij 'Ahmad Sharifi', wiens user ID 'mojeeb.sharifi' is en van wie bevestigd werd dat het om uw halfneef Mojeeb (nakomeling Mogul) gaat (CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 25). Ook Omid Noori bevestigt dat het om de zoon van Sami gaat (CGVS 3 Omid, p. 23). Mohammad Khalil geeft ook commentaar bij 'Afg Bacha', van wie eerder werd aangehaald dat het om Hashem (nakomeling Nazi Gul) gaat. Mohammad Khalil liket ook Omid Noori (nakomeling Nazi Gul). Ook wisselt Mohammad Khalil comments uit met uw facebookaccount 'Sharifi Hamid'.

Ook bij het facebookaccount van uw halfoom Sami, 'Sami Sharifi' (nakomeling Mogul) werd vastgesteld dat deze veel personen in zijn vriendenlijst had die nakomeling zijn van een andere grootmoeder. Zo werd vastgesteld dat 'Khwaja Sharifi Sharifi' (Mujtaba, nakomeling Abai) en 'Farid Sharifi Sharifi'

(Mohammad Farid, nakomeling Nazi gul) in zijn vriendenlijst staan. Ook 'Habib Sharifi' (Habib, nakomeling Abai), 'Omid Noori' (nakomeling Nazi Gul) en 'Shafiq Sharifi' (nakomeling Abai) staan in zijn vriendenlijst.

Ook verschillende foto's die op de facebookwall van Omid Noori werden teruggevonden, tonen aan dat er wel degelijk contact waren/zijn tussen de verschillende delen van de familie. Dat er vastgesteld diende te worden dat u die contacten minimaliseert, doet zoals eerder aangehaald vermoeden dat u wenst te verbergen dat jullie wel degelijk relaties hebben. Zo poseren Mohammad Farid en Omid Noori (nakomelingen van Nazi Gul) samen met Naeem op een foto van mei 2015 (nakomeling van Mogul) (CGVS 4 Omid Noori, p. 22 over bijlage A). Op een van de foto's op het profiel van Omid Noori staan uw halfneef Mohammad Khalil, uw halfneef Shafiq (nakomelingen van Abai) samen met uw oom Mohammad Farid (nakomeling Nazi Gul) (CGVS 4 Omid Noori, p. 22 over bijlage B). Omid Noori postte deze foto op zijn profiel op 31 januari 2016, na zijn aankomst in België. Deze foto waarop deze drie personen in Westerse kleding te zien zijn, doet vermoeden dat er dus in België wel degelijk contact was tussen verschillende delen van de familie. Verder is er ook een foto van uw vader Nur (nakomeling Nazi Gul), die poseert voor het huis van Najeeb (nakomeling Mogul) (CGVS Omid Noori, p.22, 23). Tot slot is er ook een foto van uw vader Nur (nakomeling Nazi Gul) en Wahid (nakomeling Abai) (CGVS Omid Noori, p. 23). Deze foto's tonen wederom aan dat er wel degelijk banden zijn tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van uw grootvader Mohammad Sharifi. De bevestiging omtrent de identiteiten van de genoemde personen op deze foto's kan gevonden worden in de vergelijking met de foto's van de eerder genoemde facebookaccount van voornoemde personen. Van Naeem levert een vergelijking met de foto van Naeem op de huwelijksakte van Omid Noori de vaststelling op dat het wel degelijk om dezelfde persoon gaat.

Uit het voorgaande dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om aan te tonen dat er geen contact zou zijn tussen u en de andere leden van de familie Sharifi en tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van Mohammad Sharifi.

Wat uw familiaal netwerk in Kabul betreft, dient dus vastgesteld te worden dat u hierover wel degelijk frauduleuze verklaringen afgelegd heeft door te zeggen dat u geen ooms aan vaderskant had en slechts één oom van moederskant terwijl uit voorgaande argumentatie duidelijk blijkt dat u wel degelijk ooms van vaderszijde had. Niet alleen uw oom Mohammad Farid, maar ook meerdere halfooms. Van enkele van deze halfooms en hun familieleden werd bovendien vastgesteld dat zij en netwerk in Kabul in uw hoofde uitmaken. Zowel leden van het gezin van uw halfoom Sami en leden van het gezin van uw halfoom Naeem zich in Kabul bevonden op het moment dat u de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg. Ook van uw halfoom Mohammad Nabi en Mohammad Basir kan aangenomen worden dat zij ook in Kabul woonden. Ook Omid Noori gaf toe dat hij enige tijd in Kabul verbleef..

Bovendien werd vastgesteld dat ook uw verklaringen over het door u aangemeten profiel die u eerder aflegde niet standhielden bij de nieuwe persoonlijke onderhouds die met u georganiseerd werden.

Bij uw eerste persoonlijk onderhoud zei u dat u niet werkte, maar dat u thuis bleef en slechts een jaar voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS begon te werken in een winkel (CGVS 1 Hamid, p. 4). Bij uw tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gepeild naar uw tewerkstelling, zegt u dat u acht maanden, negen maanden of een jaar voor uw vertrek werkte in een winkel (CGVS 2 Hamid, p. 3). U zegt dat u voordien geen andere job deed (CGVS 2 Hamid, p. 3). Dat u, die als 26-jarige Afghanistan verliet slechts gedurende zo'n korte periode gewerkt zou hebben in een overlevingscultuur als Afghanistan, doet de wenkbrauwen fronsen. Ermee geconfronteerd dat u ongeveer 26 jaar was toen u Afghanistan verliet en gepeild of u dan werkelijk niet moest werken, zegt u dat er geen werk was en vraagt u zich luidop af wat u kon doen van werk (CGVS 2 Hamid, p. 3).

In tegenstelling tot uw verklaringen, verklaarde uw oom Mohammad Farid dat u als winkelier werkte, in de bouwsector, als arbeider en als chauffeur (CGVS 2 Mohammad Farid, p. 12). Omid Noori verklaarde dat u als chauffeur in Kabul werkte voor A.i bank (CGVS 4 Omid Noori, p. 25). Ermee geconfronteerd dat familieleden zeiden dat u ook in de bouwsector, als chauffeur en als arbeider gewerkt zou hebben, zegt u dat u kan rijden, maar blijft u erbij dat u enkel in de winkel werkte (CGVS 2 Hamid, p. 25). Er dient echter vastgesteld te worden dat de vaststellingen aangaande uw facebookaccounts onderschrijven dat u effectief in Kabul voor A.i bank gewerkt heeft. Een eerste facebookaccount dat dit bevestigt, is dat van 'Hamid Noori', dat als user ID hamid.noori1042032' heeft. Hoewel het niet ter bevestiging werd voorgelegd aan u of uw familieleden, kan zoals hierboven aangetoond met zekerheid gezegd worden dat dit uw facebookprofiel betreft. Er werd vastgesteld dat 'Jahangir Alimdoost' en 'Mohammad Naser

Rahmi' die beide aangeven dat ze bij A.i bank werken en in Kabul wonen beide 'Hamid Noori' in hun vriendenlijst hebben. Verder werd ook vastgesteld dat dit profiel van 'Hamid Noori' meerdere likes kreeg van 'Kanishka Malyar Zazai' en 'Habib Azimi' die aangeven bij A.i bank te werken. Bovendien werd er vastgesteld dat u op facebook een aanzienlijk aantal commentaren krijgt van personen die aangeven in Kabul te wonen. Het voorgaande wijst er op dat u veeleer aan de slag geweest bent bij A.i bank in Kabul dan dat u werkloos in Khwaja Akbar vertoefde. Het vermoeden dat u wel degelijk enige tijd in Kabul verbleef en er voor A.i bank werkte wordt ook gesterkt door de vaststelling dat u er niet in slaagt om een verklaring te bieden voor enkele interacties op uw facebookaccount 'Sharifi Hamid'. Over een foto van 'Mohammad Zazai' die aangeeft dat hij branch manager is bij A.i bank en in Kabul woont, zei u niet te weten wie dit was (CGVS 2 Hamid, p. 24, 25). Nochtans likete u een foto van hem in het verleden (zie administratief dossier). Ermee geconfronteerd dat hij in Kabul woont en voor A.i bank werkt en gevraagd of dit geen belletje doet rinkelen, meent u dat u deze persoon niet kent (CGVS 2 Hamid, p. 25). Over 'Mohammad Zazai' werd trouwens vastgesteld dat uit zijn interacties op facebook blijkt dat hij er contacten op nahoudt met verschillende leden van de Sharifi familie. Zo staat hij in de vriendenlijst van 'Khwaja Sharifi Sharifi' (Mujtaba) en van 'Sami Sharifi' (uw halfoom Sami Sharifi). 'Mohammad Zazai' krijgt commentaren van 'Omid Noori' en 'Habib Sharifi', die als user ID 'habib.sharifi.3' heeft en van wie bevestigd werd dat het om uw neef Habib gaat (CGVS 3 Atiqullah, p. 21; CGVS 2 Mohammad Khalil, p. 25; CGVS 2 Mohammad Farid, p. 26; CGVS 3 Omid Noori, p. 24). Dat Mohammad Zazai verschillende contacten heeft met de Sharifi familie, maakt het des te vreemder dat u meent niet te weten wie deze persoon is. Ook van 'Mohammad Rashid Nasiri' zegt u niet te weten wie dit is (CGVS 2 Hamid, p. 25). Van deze persoon werd vastgesteld dat hij aangeeft in Kabul te wonen. U meent dat er veel mensen in uw facebooklijst staan en dat u hen niet allemaal kent (CGVS 2 Hamid, p. 25). Nochtans werd vastgesteld dat u commentaar gaf bij een post van deze persoon. Dat Mohammad Basir volgens de verklaringen van zijn broer ook voor A.i bank werkt (CGVS 2 Najibullah, p. 2), wekt bovendien het vermoeden dat u via uw familiaal netwerk aan deze job gekomen bent. Dat u volhoudt niet te weten welke job Mohammad Basir doet (CGVS 2 Hamid, p. 20), toont aan dat u wenst dat uw werkelijke profiel het daglicht niet ziet.

Vervolgens kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij uw bewering dat u ongeschoold bent. Bij uw eerste persoonlijk onderhoud meende u dat u niet naar school geweest bent maar enkel een jaar of twee aan de moskee studeerde toen u zeven of acht jaar oud was (CGVS 1 Hamid, p. 3). U gaf aan dat u niet kan lezen in schrijven in uw moedertaal Dari (CGVS 1 Hamid, p.4). Er werd nochtans vastgesteld dat u op uw facebookaccounts wel degelijk comments uitwisselt. Dit strookt niet met het door u beweerde profiel.

Gelet op bovenstaande vaststellingen blijkt dat er na overweging van het nieuwe element in uw dossier dat u frauduleuze verklaringen aflegde over uw familiaal netwerk in de Afghaanse hoofdstad op het moment dat aan u de subsidiaire beschermingsstatus toegekend werd over uw scholingsgraad, werkwerkervaring en vertrouwdsheid met de stad Kabul. Bijgevolg blijkt dat uw subsidiaire beschermingsstatus destijds werd toegekend op grond van door u verkeerd weergegeven, achtergehouden en valse verklaringen die doorslaggevend zijn geweest voor het toekennen van uw beschermingsstatuut. **Er dient dan ook te worden besloten dat u ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend daar er ab initio geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet in uw hoofde bestond.** De eerder aan u toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg ingetrokken.

Geconfronteerd met de aanwijzingen van fraude waarover het CGVS beschikt en aan u de kans geboden om alle redenen aan te halen waarom u uw statuut dient te behouden zegt u dat uw leven in België veilig is en dat u in Afghanistan enkel oorlog en geweld zag (CGVS 2 Hamid, p. 27). U zegt dat u in Afghanistan niet studeerde en er niets kon bereiken (CGVS 2 Hamid, p. 27). Hierover werd reeds eerder aangehaald dat er sterke indicaties zijn dat u niet de waarheid sprak op dit vlak. Bovendien maakt het loutere verschil in onderwijs en mogelijkheden geen reden uit dat u uw statuut hoort te behouden. Aan uw bewering dat u ooms niet om u en uw gezin geven en dat ze jullie behandelen als vijanden kan zoals eerder uiteen gezet geen geloof worden gehecht (CGVS 2 Hamid, p. 27). Er dient vastgesteld te worden dat geen van de zaken die u aanhaalt afbreuk doet aan de vaststelling dat u op basis van fraude uw beschermingsstatus bekwaam.

Hierbij dient eveneens opgemerkt worden dat u meermaals doorheen uw persoonlijk onderhoud verwijst naar uw psychologische problemen.

U verklaarde dat u geheugenproblemen, stress en psychologische problemen heeft (CGVS Hamid Sharifi dd. 21 maart 2019 (CGVS 2 Hamid), p. 4, 15, 18). Aangaande uw geheugenproblemen licht u toe dat u een moeilijke reis ondernam, dat uw vader overleden is en dat u een dokter consulteerde die u medicatie voorschreef en u een attest gaf (CGVS 2 Hamid, p. 4). Er dient vastgesteld te worden dat u op het moment van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS ook al geconfronteerd was geweest met deze moeilijke reisweg en het overlijden van uw vader, maar dat u toen geen gewag maakte van geheugenproblemen. Dat u nu uw statuut op het spel staat plots beweert aan geheugenproblemen te lijden is dan ook weinig geloofwaardig. Bovendien dient vastgesteld te worden dat het attest waar u naar verwijst in het kader van uw geheugenproblemen (CGVS 2 Hamid, p. 4, 5) een attest van een huisarts van 20 maart 2019 betreft waarin genoteerd staat dat u regelmatig op consultatie komt, dat u ernstige psychische problemen heeft en dat u medicatie neemt en opgevolgd dient te worden. Er dient aangestipt te worden dat dit attest geen melding maakt van geheugenproblemen. Het tweede attest van dezelfde huisarts van 28 maart 2019 vermeldt evenmin geheugenproblemen.

Aangaande uw psychologische problemen stelt u bij het persoonlijk onderhoud van 21 maart 2019 dat uw geheugen niet werkt, dat u verloren bent, niet bij mensen wilt zijn, dat u soms zelfmoord wilt plegen en dat u nergens van houdt (CGVS 2 Hamid, p. 18). Hoewel u reeds bij uw eerste persoonlijk onderhoud zei dat u een attest had van uw mentale en psychische problemen (CGVS 1 Hamid, p. 16), liet u toen na een dergelijk document voor te leggen in de periode na dit persoonlijk onderhoud. Het eerder genoemde doktersattest van 20 maart 2019 benoemt geenszins concreet de psychische problemen waarmee u te maken zou hebben en evenmin hoe deze het persoonlijk onderhoud zouden beïnvloeden of eventueel uw terugkeer naar Afghanistan zouden verhinderen. Bovendien is dit attest opgesteld door een huisarts en niet door een specialist. In een tweede attest van uw huisarts van 28 maart 2019, dat werd opgesteld een week na het persoonlijk onderhoud dat met u gehouden werd, staat er opnieuw dat u met ernstige – niet nader gespecificeerde - psychische problemen kampt, dat u die dag overstuurd bent en een verwarde indruk geeft, dat u ernstig depressief bent, dat u niet altijd begrijpt wat mensen u vertellen, dat u dringend uitgebreidere begeleiding van een psycholoog of psychiater hoort te krijgen en dat u soms verwarde dingen zegt. Wederom betreft dit een attest van een huisarts, die zelf niet bevoegd is voor het vaststellen van psychische aandoeningen. Een diagnose van de aangehaalde ernstige psychische problemen ontbreekt bovendien. Het aandringen van uw huisarts dat u voor uw psychische problemen een psycholoog of psychiater dient te consulteren doet sterk vermoeden dat u nog niet op de diensten van een dergelijke specialist beroep deed. Dat u na vier jaren worstelen met ernstige psychologische problemen slechts twee recente en haast identieke attesten van een huisarts kan neerleggen wijst eveneens in die richting. Hoe uw huisarts dan ook kan stellen dat u met ernstige psychologische problemen kampt blijft een raadsel. Hoewel uw huisarts aangeeft dat u niet begrijpt wat mensen u vertellen en dat u soms verwarde dingen zegt, ontbreekt de diagnose van wat hiervan aan de oorzaak ligt. Bovendien kan opgemerkt worden dat dit attest dat opgesteld werd op 28 maart 2019, een week na dat het persoonlijk onderhoud met u plaatsvond op 21 maart 2019. Er werd vastgesteld dat u tijdens dit persoonlijk onderhoud er wel degelijk in slaagde om coherente, samenhangende verklaringen af te leggen. Aldus dient besloten te worden dat u geen afdoende bewijsstukken heeft neergelegd waarmee u kan tonen dat u daadwerkelijk met ernstige psychologische problemen kampt.

Ten overvloede moet er nog op gewezen worden dat er tijdens het verloop van uw persoonlijk onderhoud niet opgemerkt werd dat u niet in staat zou zijn om op afdoende wijze verklaringen af te leggen. Bovendien werd u er op gewezen dat u altijd mocht aangeven als u nood had aan een extra pauze en ook doorheen het persoonlijk onderhoud werden er pauzes ingelast en werd u soms aangeboden of u een pauze wilde (CGVS 2 Hamid, p. 2, 12, 17, 18, 19). Tijdens het persoonlijk onderhoud zelf haalt u op een bepaald moment ook aan dat u moe bent, dat u niet lastig gevallen wilt worden door vragen over anderen die niets met u te maken hebben, dat u ziek bent, dat u flauwvalt (CGVS 2 Hamid, p. 17). Wanneer u gevraagd wordt of u een pauze nodig heeft (CGVS 2 Hamid, p. 17), zegt u dat u dat niet wilt en dat u geen geduld meer heeft (CGVS 2 Hamid, p. 17). U zegt dat u enkel nog kan verder gaan als u niet meer onder druk gezet wordt om vragen te beantwoorden over levens van andere mensen (CGVS 2 Hamid, p. 17). Hieruit blijkt dat uw bewering dat u flauwvalt en ziek bent niet ingegeven is doordat u werkelijk het gevoel heeft dat u zou flauwvallen of ziektesymptomen ervaart, maar dat u het slechts aanhaalt als poging om onder de vragen over uw familie uit te komen. Ook uw stelling vlak daarna, dat u uw focus verloor, de protection officer niet begreep en u zich niet kan concentreren, lijkt ingegeven door eenzelfde motief, afgaande op de vaststelling dat u de kans geboden kreeg om te zeggen als er iets was dat u niet begreep in wat volgde, maar dat u dit niet deed (CGVS 2 Hamid, p. 18). Er kan dan ook verwacht worden dat u eenduidige, coherente verklaringen aflegt over uw familiale situatie en uw asielmotieven.

Tenslotte dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u opgeworpen asielmotieven.

Aangaande uw verwijzing naar de door u beweerde problemen met de taliban in uw winkel, dient benadrukt te worden dat vastgesteld werd door het CGVS in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat deze niet geloofwaardig waren. U ging bovendien niet in beroep tegen deze beslissing. Er tijdens uw persoonlijk onderhoud mee geconfronteerd dat u verwijst naar problemen waarvan het CGVS vaststelde dat deze niet geloofwaardig waren, begint u over een andere terugkeervrees te spreken en brengt u geen nieuw element aan dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen met de taliban zou kunnen herstellen (CGVS 2 Hamid, p. 27).

Evenmin bent u er in geslaagd om aan te tonen dat u door uw verblijf in Europa een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U meent dat mensen uit uw regio u zullen doden omdat ze zullen denken dat u bekeerd bent (CGVS 2 Hamid, p. 27). Er dient vastgesteld te worden dat u geenszins in concreto heeft aangetoond dat u als een bekeerling beschouwd zou worden en dat dit slechts een blote bewering betreft. Uw stelling dat louter uit een verblijf in het buitenland apostasie afgeleid zou worden ondersteunt u slechts met de uitspraak "Dit is hoe die mensen denken daar" (CGVS 2 Hamid, p.27). Gepeild naar indicaties waarom men zou denken dat u bekeerd bent, verwijst u naar een persoon die terugkwam uit Europa toen u 15 à 16 jaar oud was en die gedood werd (CGVS 2 Hamid, p. 28). De naam van deze persoon herinnert u zich echter niet (CGVS 2 Hamid, p. 28). Het geloof in dit voorval wordt eveneens ondermijnd doordat u doorheen uw eerste persoonlijk onderhoud geen vrees op basis van uw verblijf in Europa aangaf. Nochtans situeert u het aangehaalde voorval meerdere jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Hoe dan ook betreft deze verwijzing naar één ander beweerd voorval geenszins een indicatie waarom men van u persoonlijk zou denken dat u bekeerd bent. Gevraagd naar meer indicaties dat men u als bekeerling zou beschouwen zegt u louter dat 'als iemand naar uw regio gaat, hij niet lang zal leven.' (CGVS 2 Hamid, p. 28). Dit is een blote bewering en kan geenszins beschouwd worden als een concrete indicatie waarom men u als bekeerling zou beschouwen. Verder haalt u geen indicaties meer aan. Door louter te verwijzen naar het feit dat u enige tijd in Europa verbleef (CGVS 2 Hamid, p. 27) toont u niet aan dat men u bij terugkeer naar Afghanistan als bekeerling zou beschouwen.

Tot slot haalt u ook de vrees aan dat uw oom Nabi u zal doden (CGVS 2 Hamid, p. 27). Eerder werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan het beweerde conflict met uw halfoom Mohammad Nabi (CGVS 2 Hamid, p. 27).

Gezien bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is er voorts toe gehouden de actuele veiligheidssituatie in het land van herkomst te onderzoeken. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

objIn voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevechten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate

laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waarnaar u zou terugkeren bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. In casu betreft het de provincie Logar - gezien uw verklaringen over uw herkomst uit Afghanistan – en de stad Kabul – gezien de hieronder gemaakte vaststellingen.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een alleenstaande, gezonde jongeman bent zonder kinderen . Uit het voorgaande blijkt bovendien dat u een familiaal netwerk in Kabul heeft. Meer bepaald beschikt u in de stad Kabul over de leden van het gezin van uw halfoom Sami, van uw halfoom Naeem en van uw halfoom Mohammad Nabi. Zoals eerder geargumenteed moet er aangenomen moet worden dat u met dit netwerk contacten onderhoudt. U heeft evenmin aangetoond dat u niet op dit familiale netwerk zou kunnen rekenen. Meer zelfs, er zijn sterke indicaties dat dit netwerk u in het verleden al geholpen heeft om aan de slag te gaan als chauffeur bij A.i bank in Kabul. Zoals hierboven aangehaald blijkt dat u naast een uitgebreidere beroepservaring en vertrouwdsheid met de stad Kabul eveneens een hoger opleidingsniveau bezit dan u aangaf.

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om (opnieuw) in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt. Gepeild naar de redenen waarom u niet in Kabul zou kunnen wonen, zegt u dat u geen financiële middelen heeft om er te wonen en dat het leven er moeilijk is (CGVS 2 Hamid, p. 29). U meent dat u de hulp van uw familie niet zou kunnen inroepen en haalt aan dat uw familieleden u niet hielpen bij de dodenceremonie voor uw vader en dat uw moeder en zussen geen hulp krijgen momenteel (CGVS 2 Hamid, p. 29). Deze verklaringen kunnen niet weerhouden worden in het licht van de eerdere duidelijke vaststellingen dat er wel degelijk aangenomen kan worden dat u er contacten op nahoudt met uw familie in Kabul.

Hoewel het CGVS ten tijde van de toekenning van uw beschermingsstatuut oordeelde dat er voor burgers afkomstig uit de provincie Logar een beschermingsnood zoals voorzien in artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet bestond moet er vastgesteld worden dat de veiligheidssituatie in Logar actueel van die aard is dat er niet langer vanuit gegaan wordt dat elke burger uit de provincie Logar een reëel risico op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld loopt.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-68 en 191-194, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-24 en 108-110, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); en het*

EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019, (pag. 1-66 en 206-210, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Logar behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Logar ruw geschat 419.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 143 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 151 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Logar in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban en andere gewapende groeperingen actief zijn in de provincie. Het merendeel van de gewelddaden die in Logar plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afghaanse veiligheidsdiensten, targeted killings en complexe aanvallen. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie of in aangrenzende provincies.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Logar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Logar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Logar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Zoals hierboven aangegeven wordt hieronder eveneens de veiligheidssituatie in de stad Kabul beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>; de **COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_cit_y_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten,

verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Een blote bewering vermag bovenstaande beoordeling immers niet te wijzigen.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de stad Kabul in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kabul stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul-stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De documenten die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te beïnvloeden. Uw attest van inburgering en de documenten aangaande uw opleiding Nederlands hebben geen betrekking op de het voorgaande. Over de doktersattesten werd reeds toegelicht dat deze geen elementen bevatten waaruit blijkt dat u niet in staat zou zijn geweest om verklaringen af te leggen op het CGVS en uw levensomstandigheden toe te lichten of elementen die meegenomen moeten worden bij de beoordeling van uw beschermingsnood. Aangaande de kopie van de taskara van uw vader dient opgemerkt te worden dat het slechts om een slecht leesbare kopie gaat en dat u bovendien nalaat om toe te lichten wat u wenst aan te tonen door dit document voor te leggen. Verder legt u vijf foto's voor zonder enige uitleg over wie op deze foto's te zien is. Op de foto's zijn slechts drie vrouwen en een man te zien. Uit deze foto's kunnen geen elementen gehaald worden die van belang zouden zijn voor de behandeling van uw verzoek. Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat de status van subsidiaire bescherming van uw halfneef Mohammad Khalil, uw halfneef Atiqullah, uw halfneef Omid Noori eveneens werd ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 2° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van de formele motiveringsplicht en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95,

96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Intrekking subsidiaire beschermingsstatus

2.2.2.1. In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet om de op 15 juni 2016 aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus in te trekken omdat verzoeker het bestaan van een familiaal netwerk in de stad Kabul voor de asielinstanties verborgen had gehouden. Dit besluit steunt inzonderheid op volgende vaststellingen en overwegingen dat (i) uit de verklaringen van verzoekers halfneef Monir, zijn halfneef Najibullah en zijn halfneef Murataza blijkt dat verzoeker wel degelijk ooms aan vaderskant, alsook neven en nichten heeft en meer bepaald uit de verklaringen van verzoekers familieleden blijkt dat hij via de drie echtgenotes van zijn grootvader over uitgebreide familiale banden beschikt; (ii) verzoeker toegeeft dat de zonen van zijn halfoom Sami (Monir en Najibullah) in Kabul wonen; (iii) een andere zoon van halfoom Sami, Mohammad Basir, volgens de verklaringen van diens eigen broer (Najibullah) tijdens diens gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 november 2016 op dat moment nog steeds in Kabul woont en verzoekers verklaringen als zou hij niets weten over diens leven of job niet geloofwaardig zijn; (iv) verzoeker zelf aangeeft dat het gezin van Mohammad Nabi al tien à vijftien jaar in Kabul woont en dat ook zijn kinderen allemaal naar Kabul gingen met hun vader, hetgeen in lijn ligt met 's Raads arrest nr. 214 473 van 20 december 2018 waarbij in hoofde van Murtaza werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan diens voorgehouden verblijf in de provincie Logar voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan en verzoekers verklaringen als zou hij niet weet waar enkele zonen (meer bepaald Mustafa, Mujtaba en Murtaza) zich bevinden, hieraan geen afbreuk doen te meer daar er een vermoeden is dat verzoeker geen informatie wenst prijs te geven over Mujtaba omdat hij niet wil dat aan het licht komt dat hij zich in Kabul bevindt; (v) het niet geloofwaardig is dat verzoeker niet zou weten naar waar zijn halfoom Naeem zou zijn verhuisd met zijn familie, gelet op de vaststelling dat hij op Facebook wel degelijk in contact stond met diens zoon Naweed, die duidelijk aanduidde op zijn Facebookaccount dat hij in Kabul woont en verzoeker onrechtstreeks bevestigt dat Naeem in Kabul woont; (vi) uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt, blijkt dat Naeem en zijn zonen in Kabul wonen; (vii) verzoekers verklaring over waarom hij aangaf dat hij geen ooms aan vaderskant en geen neven en nichten heeft, meer bepaald dat hij bang was en dat anderen hem zeiden enkel over zichzelf te spreken, niet weerhouden kan worden als reden waarom hij geen zicht heeft geboden op zijn voltallige familie; (viii) geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaring als zou hij en zijn gezin slechte relaties hebben gehad met de andere familieleden, niet geliefd zijn geweest en de andere leden van de familie niet liefhadden, noch aan zijn verklaringen als zou de relatie tussen de nakomelingen van de verschillende vrouwen van zijn grootvader niet hartelijk zijn nu (1) verzoekers bewering dat de nakomelingen van de verschillende vrouwen van zijn grootvader het niet met elkaar vonden op de helling wordt gezet door het feit dat hij zijn familie anders indeelt dan zijn andere familieleden, (2) verzoekers verklaringen over zijn familierelaties bijzonder vaag zijn, (3) ook verzoekers verklaringen over de vragen die hij stelde aan zijn vader omtrent zijn familierelaties en de antwoorden die hij kreeg de geloofwaardigheid van de door hem beweerde relaties in zijn familie aantasten, (4) verzoekers verklaringen over huwelijksfeesten in zijn familie volstrekt ongeloofwaardig zijn, (5) aangaande verzoekers bewering als zou zijn oom Nabi zijn moeder hebben geslagen toen deze met haar en verzoekers vader in een huis woonde en als zou zijn oom Shafi zijn moeder eveneens geslagen hebben niet coherent zijn met zijn eerdere verklaringen dat hij zich niet bewust was van spanningen of ruzies tussen de kinderen van Nazi Gul onderling, het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte is van wie er op dat moment nog in het huis woonde en de door verzoeker bijgebrachte foto van een vrouw met een litteken niet kan overtuigen, (6) de geloofwaardigheid van de door verzoeker beweerde slechte relatie met zijn oom Nabi verder op de helling wordt gezet wanneer hij zijn vrees toelicht dat hij verzoeker zal doden bij terugkeer naar Afghanistan, (7) bovendien geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde vete nu verzoeker op Facebook foto's van zijn halfooms Nabi en Shafi becommentarieert met vriendelijke commentaren; (ix) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er geen contacten waren tussen verzoeker en de andere familieleden van de familie Sharifi, noch aan zijn bewering dat er geen contacten waren tussen de nakomelingen van de drie echtgenotes van zijn grootvader, nu (1) de vaststelling dat verzoeker pas na veelvuldig aandringen zicht biedt op personen van zijn familie die momenteel in België zijn, het vermoeden doet ontstaan dat hij wil verhullen dat er wel degelijk goede familiebanden bestaan, (2) verzoekers verklaringen over zijn reisweg er eveneens op wijzen dat hij wil verhullen dat er wel degelijk goede relaties zijn, (3) de vaststelling dat Murtaza, Monir en Najib samen reisden erop wijst dat er meer contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie dan verzoeker wenst prijs te geven, (4) verzoeker en zijn familieleden allemaal naar

België komen om een verzoek om internationale bescherming te doen, (5) de vaststelling dat Omid Noori op het adres woonde waar zijn halfneef Mohammad Khalil voordien woonde, ok doet vermoeden dat er in België wel degelijk contacten zijn tussen de verschillende delen van de familie, (6) uit de huwelijksakte van Omid Noori blijkt dat er wel degelijk contact was tussen de verschillende delen van de familie, (7) ook de verklaringen van Omid Noori erop duiden dat er dergelijke banden bestonden, (8) er op Facebook indicaties zijn waaruit blijkt dat de familiale banden bezegeld worden met Facebookvriendschappen, 'likes' en commentaren; (x) uit het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt dat verzoeker frauduleuze verklaringen aflegde over zijn familiaal netwerk in Kabul; (xi) bovendien moet worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over het door hem aangemeten profiel niet standhouden bij de nieuwe persoonlijke onderhouden, meer bepaald wat betreft zijn scholingsgraad en werkervaring; (xii) de door verzoeker aangehaalde geheugenproblemen, stress en psychologische problemen niet concreet worden gestaafd door een bewijskrachtig documenten of kunnen blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud en bijgevolg geen verschooning kunnen bieden voor zijn ongeloofwaardige en zelfs frauduleuze verklaringen aangaande zijn familiale situatie en zijn asielmotieven, zoals wordt toegelicht en (xiii) aangezien het geheel van het voorgaande dient vastgesteld dat aan verzoeker ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend daar er in zijn hoofde *ab initio* geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond, zodat de aan hem op 9 augustus 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers vluchtmotieven in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus *d.d.* 9 augustus 2016 reeds ongeloofwaardig werden bevonden, terwijl verzoeker tegen deze beslissing geen beroep aantekende zodat deze beslissing intussen definitief is geworden; (ii) verzoeker er evenmin in geslaagd is om aan te tonen dat hij door zijn verblijf in Europa een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; (iii) verzoekers vrees dat zijn oom Nabi hem zal doden niet kan overtuigen nu geen geloof kan worden gehecht aan het door hem geschetste conflict met deze halfoom Mohammad Nabi en (iv) mede gelet op het voorgaande, verzoeker geen elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van dezelfde wet. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeker zowel in de provincie Logar als in de stad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van voormeld artikel loopt. Tot slot oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze voormelde vaststellingen kunnen beïnvloeden.

2.2.2.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

“§ 2. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :

[...]

2° ten aanzien van de vreemdeling wiens status werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de status of ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijke gedrag later erop wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt.”

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...) 6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”*

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015). Uit de Memorie van Toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer deze status werd toegekend op grond van feiten die de vreemdeling verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, van valse verklaringen of van valse of vervalste documenten die doorslaggevend zijn geweest voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (*Parl. St. Kamer, 2014-2015, nr. 54-1197/001, 26*).

2.2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker op 12 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming indient. Hij voert in dit verband aan dat hij de taliban vreest, nadat zij ontdekten dat zijn zakenpartner en hijzelf stiekem alcohol verkochten in hun winkel en waarop zij de winkel kort en klein sloegen, in brand staken en verzoekers zakenpartner ontvoerden. Op 9 augustus 2016 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn voorgehouden problemen met de taliban, doch inzake de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet werd gemotiveerd als volgt: *“Gezien uw afkomst uit het district Pul-e Alam in de provincie Logar, uw positie en situatie in deze regio, uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt u, rekening houdend met de actuele situatie in het district Puli Alam in de provincie Logar, de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bij de behandeling van de verzoeken om internationale bescherming van familieleden van verzoeker kwam een nieuw element aan het licht, met name dat verzoeker in stad Kabul wel degelijk over een familiaal netwerk beschikte toen hij er vertrok en dat hij er heden nog steeds over een dergelijk netwerk beschikt.

2.2.2.5. Om verzoeker de mogelijkheid te geven om op dit nieuwe element te reageren en de redenen voor het behoud van zijn status aan te halen werd verzoeker op 21 maart 2019 gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De door verzoeker tijdens dit persoonlijk onderhoud aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen, zoals uitvoerig wordt toegelicht in voormelde pertinente motieven.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de intrekking van de aan hem verleende subsidiaire beschermingsstatus, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in (een deel van) zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

In zoverre verzoeker benadrukt dat hij enorm heeft geleden op mentaal vlak, dat hij heden in behandeling is voor zijn mentale problemen en zijn zware psychologische problemen de reden zijn dat hij veel dingen vergeten is, slaagt hij er andermaal niet in de Raad te overtuigen. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, alsook omtrent zijn identiteit, nationaliteit, herkomst, zijn werkelijke achtergrond en zijn (familiaal) netwerk. Daargelaten verzoekers blote beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan op generlei wijze blijken dat traumatische ervaringen hem zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Zoals de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht opmerkt dient te worden vastgesteld dat (i) verzoeker op het moment van zijn eerste persoonlijk onderhoud al geconfronteerd was geweest met zijn moeilijke reisweg en het overlijden van zijn vader, maar geen gewag maakte van geheugenproblemen en dit slechts opwerpt wanneer zijn beschermingsstatus op het spel staat; (ii) het attest van zijn huisarts van 20 maart 2019 en dit van 28 maart 2019 evenmin melding maken van geheugenproblemen; (iii) hoewel verzoeker reeds bij zijn eerste persoonlijk onderhoud zei dat hij een attest had van zijn mentale en psychische problemen had, liet hij na om dit document voor te leggen in de periode na dit persoonlijk onderhoud; (iv) de attesten van zijn huisarts geenszins concreet de psychische problemen waarmee hij te maken zou hebben benoemen en evenmin hoe deze het persoonlijk onderhoud zouden beïnvloeden of eventueel zijn terugkeer naar Afghanistan zouden verhinderen, zij bovendien door een huisarts en niet door een specialist zijn opgesteld en geen diagnose bevatten en (v) uit de attesten naar voor lijkt te komen dat verzoeker nog niet op de diensten van een specialist (psycholoog of psychiater) beroep deed en (vi) tijdens het verloop van zijn persoonlijk onderhoud niet werd opgemerkt dat verzoeker niet in staat was om op afdoende wijze verklaringen af te leggen en zijn beweringen dat hij ziek is, flauwvalt en focus verloor veelal lijkt ingegeven uit een poging om onder de vragen over zijn familie uit te komen. Met het louter volharden in het feit dat hij psychologische problemen kent, slaagt verzoeker er niet in om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen.

Aangaande de argumentatie over de door hem voorgelegde attesten van de huisarts hekelt verzoeker nog dat deze in twijfel worden getrokken, meent hij dat uit het handboek van "UNCHE" niet blijkt dat dergelijke attesten door een psycholoog of psychiater moeten worden opgesteld en oppert hij dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dezelfde overweging zou hebben gemaakt zo hij een attest van een psycholoog of een psychiater zou hebben voorgelegd. De Raad benadrukt, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat in de door verzoeker voorgelegde attesten van zijn huisarts niet wordt verduidelijkt met welke psychische problemen verzoeker precies zou kampen, noch wat de oorzaak is die ten grondslag ligt van de door verzoeker omschreven klachten, dat geen melding wordt gemaakt van geheugenproblemen, laat staan dat hij ten gevolge van deze problemen niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen. Nergens uit de attesten van de huisarts blijkt bovendien dat de arts voor zijn beschrijving van verzoekers mentale gezondheidstoestand zich heeft beroepen op andere gegevens dan de verklaringen van verzoeker zelf. Bovendien wordt in de attesten benadrukt dat verzoeker nood heeft aan een "uitgebreidere begeleiding", zoals onder meer opvolging door een psycholoog en psychiater. Er dient in dit verband nog te worden opgemerkt dat verzoeker tot op heden nalaat om een medisch attest voor te leggen waaruit blijkt dat hij dergelijke opvolging volgt. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook op goede gronden besluiten dat verzoeker geen afdoende bewijsstukken heeft voorgelegd waarmee hij kan aantonen dat hij daadwerkelijk met ernstige psychologische problemen kampt.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij geen enkele band heeft met zijn familieleden in Kabul en er daarom niets over heeft verteld, dat hij nooit steun heeft gehad van zijn familie, dat zijn band heeft met zijn halfneven allesbehalve goed was, dat hij er geen belang bij heeft om de waarheid niet te vertellen, dat hij erbij blijft dat "Mohamamd Nabi" sinds 15 of 16 jaar in Kabul woont en hij geen contacten meer met hem heeft, dat hij nooit op zijn halfoom "Naim" mocht of mag rekenen en dat "bepaalde contacten via Facebook" geen indicatie mogen zijn dat verzoeker effectief dichte banden heeft met deze personen, komt hij niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing waarin op uitgebreide en pertinente wijze gemotiveerd dat verzoeker zijn familiaal netwerk in

de stad Kabul verborgen trachtte te houden en dat hij niet *in concreto* aannemelijk weet te maken dat er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn grootvader.

Verzoeker voert verder aan dat hij nooit op zijn familieleden in Kabul heeft gerekend en dat de loutere aanwezigheid van familieleden "*geen reden [mag] zijn om van een IVA te spreken*". Vooreerst dient erop gewezen dat nergens in de bestreden beslissing toepassing wordt gemaakt van een intern vestigingsalternatief. Er wordt enkel vastgesteld dat, daar waar in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op 9 augustus 2016 het ontbreken van een familiaal netwerk buiten de provincie Logar en dus van een intern vestigingsalternatief elders in Afghanistan geloofwaardig werd geacht, uit het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers familieleden blijkt dat verzoeker wel degelijk in de stad Kabul over een familiaal netwerk beschikt en dat hij dus ten tijde van de toekenning van zijn subsidiaire beschermingsstatus relevante feiten verborgen heeft trachten te houden. Verder doet de blote bewering dat verzoeker niet zou kunnen rekenen op zijn familieleden in Kabul geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, waaronder het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat er geen contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van zijn grootvader. In de bestreden beslissing wordt terecht gewezen op het grote belang dat binnen de Afghaanse cultuur wordt gehecht aan familiale banden, waaromtrent verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel verweer voert. Het grote belang dat in de Afghaanse cultuur aan familiale banden wordt gehecht, doet eens te meer afbreuk aan verzoekers bewering dat hij niet op zijn familieleden in Kabul zou kunnen rekenen. Het beschikken over een (familiaal) netwerk betekent overigens niet dat dit netwerk in staat moet worden geacht om verzoeker volledig op te nemen; de ondersteuning kan bestaan uit een veelheid van factoren, zoals onder meer het verlenen van financiële steun, het verschaffen van voedsel, drank, kleding, het helpen instaan voor hygiëne en verzorging, het vinden van werk, *et cetera*.

Verzoeker meent nog dat de vaststellingen dat hij zijn familie op een andere wijze indeelt en het feit dat hij geen voorbeelden kon geven over de huwelijksfeesten waarbij bepaalde familieleden uitgenodigd waren net een positieve indicatie vormt dat hij geen dichte banden onderhield met zijn familie. De Raad merkt evenwel op dat verzoeker zich te dezen in wezen beperkt tot een loutere negatie van de in de bestreden beslissing gedane pertinente en uitgebreide vaststellingen dienaangaande waarin wordt opgemerkt dat het feit dat verzoeker de nakomelingen van de verschillende vrouwen van zijn grootvader niet op dezelfde wijze indeelt als zijn overige familieleden zijn bewering ondergraaft dat deze nakomelingen van de verschillende vrouwen het niet met elkaar konden vinden, alsook dat zijn verklaringen over zijn familierelaties zo vaag zijn (bijvoorbeeld dat hij zijn stelling over hoe huwelijksfeesten eraan toe gingen in zijn familie niet kan ondersteunen met een concreet voorbeeld) dat de geloofwaardigheid ervan wordt ondermijnd.

Aangaande de problemen met zijn oom Nabi merkt verzoeker op dat hij nog een kind was ten tijde van deze problemen en meent hij dat de littekens in het gezicht van zijn moeder een begin van bewijs vormen van het geweld tegen zijn familie, hetwelk echter niet in rekening werd gebracht door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verder verwijst verzoeker opnieuw naar het feit dat hij "*ziek is*" en dit een positieve indicatie vormt dat hij veel dingen is vergeten. Verzoeker beperkt zich wederom tot het louter volharden in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en gaat voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij geen consistente verklaringen aflegt over het al dan niet bestaan van spanningen of ruzies tussen de kinderen van Nazi Gul (waaronder zijn oom Nabi, zijn oom Shafi en zijn vader), dat het niet aannemelijk is dat hij niet op de hoogte is van wie er op het ogenblik van het voorgehouden incident nog in het huis woonde behoudens zijn vader, zijn moeder en zijn oom Nabi en dat het enkele feit dat verzoeker nog een kind was ten tijde van de voorgehouden gebeurtenissen niet vergoelijkt waarom hij hiervan niet op de hoogte is. Er dient in dit verband voorts op gewezen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk rekening hield met de door verzoeker voorgelegde foto met een vrouw die een litteken heeft op haar gezicht en lip, doch dat dienaangaande op goede gronden wordt opgemerkt dat uit de foto geen familieband kan blijken tussen verzoeker en de daarop afgebeelde vrouw, noch in welke omstandigheden de littekens zouden zijn veroorzaakt. Zo verzoeker met zijn "*ziek*" zijn, verwijst naar zijn voorgehouden psychologische problemen kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hierover hoger reeds is komen vast te staan.

Verzoeker voert verder aan dat hij "*ergens op bezoek was tijdens het Suikerfeest of een ander feest*" waar zijn halfoom Sayed Ahmad toevallig ook aanwezig was, maar dat hij deze man hiervoor of hierna nooit meer heeft gezien en stelt zich de vraag of er op basis van één of twee foto's besloten kan worden dat hij op deze familieleden kan rekenen. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing minimaliseert verzoeker

de relaties tussen hemzelf en de andere familieleden. Dat hij ook thans vage verklaringen aflegt over de omstandigheden waarin de foto's zijn genomen en hij opnieuw ontkent dat hij voordien of hierna nog contact heeft gehad met Sayed Ahmad, bevestigt deze vaststelling. Te meer daar er twee foto's werden teruggevonden van verzoeker in gezelschap van onder meer zijn halfoom Sayed Ahmad (van november 2015 en december 2015) en er dus vanuit kan worden gegaan dat verzoeker Sayed Ahmad op meer dan één aangelegenheid heeft gezien. De Raad wijst er in dit verband nog op dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motieven en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen, maar dit wel is in samenhang met de overige motieven.

Waar verzoeker met betrekking tot de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen op basis van de Facebookprofielen van verzoekers familieleden stelt dat bepaalde contacten via Facebook geen indicatie mogen zijn dat hij effectief dichte banden heeft met deze persoon en: *"Men heeft met duizenden mensen contacten in facebook. Men is niet verplicht om te weten waar de vader of moeder van deze contacten wonen."*, dient erop gewezen dat het loutere feit dat men via Facebook met duizenden mensen contacten kan hebben en dat men niet van al deze, soms losse, contacten kan weten waar zij en hun familieleden verblijven, geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat uit de verschillende Facebookprofielen van verzoekers familieleden (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat er wel degelijk contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers grootvader en dat verschillende van deze familieleden banden hebben/hadden met de stad Kabul. Bovendien worden in de bestreden beslissing, naast de vaststellingen op basis van de Facebookprofielen, nog een hele reeds andere motieven aangehaald waaruit blijkt dat er contacten zijn tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers grootvader en dat verzoeker in de stad Kabul over een familiaal netwerk beschikt. Er dient te dezen opnieuw op gewezen dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn, *quod in casu*.

Verder kan de blote bewering in onderhavig verzoekschrift dat de meeste Afghanen naar België komen *"omdat België een goede reputatie heeft in Afghanistan"* evenmin een ander licht werpen op de motieven in de bestreden beslissing. De vaststelling dat verzoekers familieleden – nakomelingen van verschillende echtgenotes van verzoekers grootvader – die naar Europa kwamen allen naar België kwamen, vormt wel degelijk een bijkomende indicatie voor het bestaan van contacten tussen de nakomelingen van de echtgenotes van verzoekers grootvader. Dat *"bepaalde contacten"* pas tot stand zouden zijn gekomen in België/diaspora terwijl deze contacten er in Afghanistan niet waren, is een *post factum*-bewering waarvan verzoeker of andere in België verblijvende familieleden nooit eerder melding maakten. Als zodanig werpt deze bewering geenszins een ander licht op de motivering in de bestreden beslissing.

In zoverre verzoeker meent dat hem ten onrechte wordt verweten dat hij geen zicht wil bieden op zijn werk, beperkt hij zich opnieuw tot het louter bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doch brengt hij geen enkel concreet en valabel argument aan om de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in dit verband te weerleggen.

Verzoeker vervolgt nog dat hij niet begrijpt hoe de uitwisseling in 'comments' op Facebook van hem een geschoold persoon maakt en oppert dat uit zijn taal duidelijk blijkt dat hij laaggeschoold is. De Raad wijst er in dit verband op dat de vaststelling dat verzoeker op zijn Facebookaccounts 'comments' uitwisselt wel degelijk haaks staat op zijn verklaringen als zou hij niet kunnen lezen en schrijven in zijn moedertaal Dari zoals hij nochtans tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud voorhoudt. Bijgevolg strookt deze vaststelling niet met het door verzoeker voorgehouden profiel van een ongeschoolde man. Te meer nu uit de verklaringen van verschillende van zijn familieleden en uit activiteiten op Facebook blijkt dat verzoeker wel degelijk werkervaring heeft opgedaan, ondanks het feit dat hij voorhiel slechts één jaar voor zijn vertrek naar België te hebben gewerkt.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog beweert dat de bestreden beslissing is gebaseerd op vermoedens van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dient te worden vastgesteld dat uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de erin vervatte motieven steun vinden in het administratief dossier. Zo dient gewezen op onder meer de informatie die op Facebook werd teruggevonden betreffende verzoekers familieleden en de gehoorverslagen en notities van de

persoonlijke onderhouden van verzoekers familieleden (zie map 'Landeninformatie') alsook de notities van het persoonlijk onderhoud met verzoeker zelf op 21 maart 2019. Deze elementen kunnen bezwaarlijk als “*vermoedens*” worden beschouwd. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat er een vermoeden bestaat dat verzoeker zijn familiaal netwerk in de stad Kabul voor de asielinstanties verborgen tracht te houden, dient vastgesteld dat dit vermoeden eveneens steun vindt in het administratief dossier en dat het op uitgebreide en pertinente wijze werd gemotiveerd aan de hand van objectieve gegevens, waaronder verzoekers eigen verklaringen en deze van zijn familieleden. Er kan dan ook allerm minst worden aangenomen dat de bestreden beslissing op subjectieve vermoedens van de commissaris-generaal is gebaseerd.

2.2.2.6. In acht genomen wat voorafgaat, besluit de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet in de bestreden beslissing terecht dat aan verzoeker ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend daar er in zijn hoofde *ab initio* geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestond, zodat de aan hem op 9 augustus 2016 toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken.

2.2.2.7. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) verzoekers vluchtmotieven in de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus *d.d.* 9 augustus 2016 reeds ongeloofwaardig werden bevonden, terwijl verzoeker tegen deze beslissing geen beroep aantekende zodat deze beslissing intussen definitief is geworden; (ii) verzoeker er evenmin in geslaagd is om aan te tonen dat hij door zijn verblijf in Europa een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; (iii) verzoekers vrees dat zijn oom Nabi hem zal doden niet kan overtuigen nu geen geloof kan worden gehecht aan het door hem geschetste conflict met deze halfoom Mohammad Nabi en (iv) mede gelet op het voorgaande, verzoeker geen elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“Tenslotte dient te worden vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u opgeworpen asielmotieven.

Aangaande uw verwijzing naar de door u beweerde problemen met de taliban in uw winkel, dient benadrukt te worden dat vastgesteld werd door het CGVS in het kader van uw verzoek om internationale bescherming dat deze niet geloofwaardig waren. U ging bovendien niet in beroep tegen deze beslissing. Er tijdens uw persoonlijk onderhoud mee geconfronteerd dat u verwijst naar problemen waarvan het CGVS vaststelde dat deze niet geloofwaardig waren, begint u over een andere terugkeervrees te spreken en brengt u geen nieuw element aan dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde problemen met de taliban zou kunnen herstellen (CGVS 2 Hamid, p. 27).

Evenmin bent u er in geslaagd om aan te tonen dat u door uw verblijf in Europa een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U meent dat mensen uit uw regio u zullen doden omdat ze zullen denken dat u bekeerd bent (CGVS 2 Hamid, p. 27). Er dient vastgesteld te worden dat u geenszins in concreto heeft aangetoond dat u als een bekeerling beschouwd zou worden en dat dit slechts een blote bewering betreft. Uw stelling dat louter uit een verblijf in het buitenland apostasie afgeleid zou worden ondersteunt u slechts met de uitspraak “Dit is hoe die mensen denken daar” (CGVS 2 Hamid, p.27). Gepeild naar indicaties waarom men zou denken dat u bekeerd bent, verwijst u naar een persoon die terugkwam uit Europa toen u 15 à 16 jaar oud was en die gedood werd (CGVS 2 Hamid, p. 28). De naam van deze persoon herinnert u zich echter niet (CGVS 2 Hamid, p. 28). Het geloof in dit voorval wordt eveneens ondermijnd doordat u doorheen uw eerste persoonlijk onderhoud geen vrees op basis van uw verblijf in Europa aangaf. Nochtans situeert u het aangehaalde voorval meerdere jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. Hoe dan ook betreft deze verwijzing naar één ander beweerd voorval geenszins een indicatie waarom men van u persoonlijk zou denken dat u bekeerd bent. Gevraagd naar meer indicaties dat men u als bekeerling zou beschouwen zegt u louter dat ‘als iemand naar uw regio gaat, hij niet lang zal leven.’ (CGVS 2 Hamid, p. 28). Dit is een blote bewering en kan geenszins beschouwd worden als een concrete indicatie waarom men u als bekeerling zou beschouwen. Verder haalt u geen indicaties meer aan. Door louter te verwijzen naar het feit dat u enige tijd in Europa verbleef (CGVS 2 Hamid, p. 27) toont u niet aan dat men u bij terugkeer naar Afghanistan als bekeerling zou beschouwen.

Tot slot haalt u ook de vrees aan dat uw oom Nabi u zal doden (CGVS 2 Hamid, p. 27). Eerder werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan het beweerde conflict met uw halfoom Mohammad Nabi (CGVS 2 Hamid, p. 27).”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde, pertinente motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.2.2.8. Wat betreft het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vervolgens terecht dat verzoeker zowel in de provincie Logar als in de stad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet loopt. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

“ Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport **UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 30 augustus 2018** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html> of <https://www.refworld.org>) en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas” nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Afghanistan verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. De situatie in deze provincies worden vaak gekenmerkt door aanhoudend en wijdverspreid geweld dat veelal de vorm aanneemt van ground engagements, luchtbombardementen, IED's, etc. In deze provincies vallen veel burgerslachtoffers te betreuren, en het geweld dwingt burgers om hun woonplaats te ontvluchten. De mate van willekeurig geweld in de provincies waar zich een voortdurende open strijd afspeelt, is dermate hoog dat er slechts minimale individuele elementen vereist zijn om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt

worden van een situatie van open combat of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er wat deze provincies betreft niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien een verzoeker aannemelijk maakt dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28). Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politionele diensten. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten.

Het gros van het geweld dat in de grootsteden plaatsvindt kan toegeschreven worden aan AGE's die in deze stedelijke gebieden actief zijn, en die met hun acties voornamelijk leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid viseren. Het geweld dat in de grootsteden er plaatsvindt is dan ook doorgaans doelgericht van aard en neemt er in hoofdzaak de vorm aan van aanvallen op high profile doelwitten, doelgerichte moorden en ontvoeringen. Met high profile doelwitten worden overheidsgebouwen, overheidsmedewerkers, gebouwen en leden van de Afghaanse veiligheidsdiensten, alsook plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere aanwezigheid bedoeld. Omwille de aard van de doelwitten die geviséerd worden, is het gros van de aanslagen die in de steden plaatsvindt op bepaalde plaatsen in een stad geconcentreerd. Hoewel veel van deze doelgerichte aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied waarnaar u zou terugkeren bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. In casu betreft het de provincie Logar - gezien uw verklaringen over uw herkomst uit Afghanistan – en de stad Kabul – gezien de hieronder gemaakte vaststellingen.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u een alleenstaande, gezonde jongeman bent zonder kinderen . Uit het voorgaande blijkt bovendien dat u een familiaal netwerk in Kabul heeft. Meer bepaald beschikt u in de stad Kabul over de leden van het gezin van uw halfoom Sami, van uw halfoom Naeem en van uw halfoom Mohammad Nabi. Zoals eerder geargumenteed moet er aangenomen moet worden dat u met dit netwerk contacten onderhoudt. U heeft evenmin aangetoond dat u niet op dit familiale netwerk zou kunnen rekenen. Meer zelfs, er zijn sterke indicaties dat dit netwerk u in het verleden al geholpen heeft om aan de slag te gaan als chauffeur bij A.i bank in Kabul. Zoals hierboven aangehaald blijkt dat u naast een uitgebreidere beroepservaring en vertrouwde met de stad Kabul eveneens een hoger opleidingsniveau bezit dan u aangaf.

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om (opnieuw) in de stad Kabul aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen, maar hiertoe ook over de nodige contacten en ondersteuning beschikt. Gepeild naar de redenen waarom u niet in Kabul zou kunnen wonen, zegt u dat u geen financiële middelen heeft om er te wonen en dat het leven er moeilijk is (CGVS 2 Hamid, p. 29). U meent dat u de hulp van uw familie niet zou kunnen inroepen en haalt aan dat uw familieleden u niet hielpen bij de dodenceremonie voor uw vader en dat uw moeder en zussen geen hulp krijgen momenteel (CGVS 2 Hamid, p. 29). Deze verklaringen kunnen niet weerhouden worden in het licht van de eerdere duidelijke vaststellingen dat er wel degelijk aangenomen kan worden dat u er contacten op nahoudt met uw familie in Kabul.

Hoewel het CGVS ten tijde van de toekenning van uw beschermingsstatuut oordeelde dat er voor burgers afkomstig uit de provincie Logar een beschermingsnood zoals voorzien in artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet bestond moet er vastgesteld worden dat de veiligheidssituatie in Logar actueel van die aard is dat er niet langer vanuit gegaan wordt dat elke burger uit de provincie Logar een reëel risico op ernstige schade ten gevolge van willekeurig geweld loopt.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-68 en 191-194, beschikbaar op

<https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org/>); **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-24 en 108-110, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org/>); en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-66 en 206-210, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Logar behoort tot de centrale regio van Afghanistan en wordt in de Easo Guidance Note bestempeld als een provincie waar willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de provincie Logar ruw geschat 419.000 inwoners heeft en dat er in 2018 in de gehele provincie 143 burgerslachtoffers vielen. Tijdens de rapporteringsperiode vonden 151 incidenten gerelateerd aan de opstandelingen plaats. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Logar in zijn geheel relatief laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Taliban en andere gewapende groeperingen actief zijn in de provincie. Het merendeel van de gewelddaden die in Logar plaatsvinden zijn voornamelijk doelgericht van aard en het geweld neemt er voornamelijk de vorm aan van gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afgaanse veiligheidsdiensten, targeted killings en complexe aanvallen. Hoewel het geweld in de provincie hoofdzakelijk doelgericht van aard is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. Intern ontheemden in de provincie zoeken hun toevlucht voornamelijk binnen de provincie of in aangrenzende provincies.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de provincie Logar actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Logar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Logar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Logar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Zoals hierboven aangegeven wordt hieronder eveneens de veiligheidssituatie in de stad Kabul beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org/>); het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org/>); de **COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019**, (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_cit_y_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afgaanse Nationale Leger (ANA) en de Afgaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afgaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een

burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden gevisieerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten gevisieerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Een blote bewering vermag bovenstaande beoordeling immers niet te wijzigen.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de stad Kabul in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Kabul stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul-stad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Met het louter bekritisieren van dit besluit, het verwijzen naar algemene rapporten en artikelen geciteerd in het verzoekschrift (p. 6-13), toont verzoeker niet aan dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt niet correct, dan wel niet langer actueel zou

zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies heeft getrokken. De informatie waarnaar verzoeker verwijst ligt immers in lijn met deze waarop voormelde analyse is gesteund.

Waar verzoeker meent dat hij persoonlijke omstandigheden heeft aangetoond die het risico dat hij slachtoffer zal worden van het willekeurig geweld vergroten, met name omwille van zijn mentale problemen en wegens zijn langdurig verblijf in België, dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker geen afdoende bewijsstukken heeft voorgelegd waaruit kan blijken dat hij daadwerkelijk met ernstige psychologische problemen kampt. Wat betreft zijn langdurig verblijf in België is hoger reeds komen vast te staan dat hij niet verder komt dan een blote bewering dienaangaande en geenszins *in concreto* aantoont dat hij als een bekeerling zou worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan en hij deze vrees niet aangaf tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud. Bovendien dient erop gewezen dat elementen die reeds het voorwerp uitmaakten van een onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4, § 2) a) en b) van de Vreemdelingenwet niet in aanmerking komen als persoonlijke omstandigheden die het risico kunnen vergroten dat verzoeker slachtoffer zal worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verweerder laat op 17 augustus actuele informatie geworden over de situatie van de stad Kaul. COI Focus Afghanistan: "Security situation in Kabul City", 8 april 2020. Uit de toelichting blijkt dat de veiligheidssituatie niet gewijzigd is sinds de vorige COI Focus.

2.2.2.9. De door verzoeker in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze voormelde appreciatie kunnen ombuigen. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

"De documenten die u voorlegt slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te beïnvloeden. Uw attest van inburgering en de documenten aangaande uw opleiding Nederlands hebben geen betrekking op de het voorgaande. Over de doktersattesten werd reeds toegelicht dat deze geen elementen bevatten waaruit blijkt dat u niet in staat zou zijn geweest om verklaringen af te leggen op het CGVS en uw levensomstandigheden toe te lichten of elementen die meegenomen moeten worden bij de beoordeling van uw beschermingsnood. Aangaande de kopie van de taskara van uw vader dient opgemerkt te worden dat het slechts om een slecht leesbare kopie gaat en dat u bovendien nalaat om toe te lichten wat u wenst aan te tonen door dit document voor te leggen. Verder legt u vijf foto's voor zonder enige uitleg over wie op deze foto's te zien is. Op de foto's zijn slechts drie vrouwen en een man te zien. Uit deze foto's kunnen geen elementen gehaald worden die van belang zouden zijn voor de behandeling van uw verzoek. Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat de status van subsidiaire bescherming van uw halfneef Mohammad Khalil, uw halfneef Atiqullah, uw halfneef Omid Noori eveneens werd ingetrokken."

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze vaststellingen en overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Wat betreft de foto waarvan verzoeker verklaart dat deze zijn moeder afbeeldt en de attesten van zijn huisartsen, kan bovendien dienstig worden verwezen naar hetgeen hierover hoger werd vastgesteld.

2.2.2.10. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie september tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS